

Αποσπάσματα από το βιβλίο

ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ - ΓΙΑΚΟΜΠ ΛΟΡΜΠΕΡ

ΠΥΡΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Αθήνα 1996

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελ.

Εισαγωγή	9
Η μετουσίωση της ζωής στο ζωικό βασίλειο.....	11
Η ζωή του δέντρου.....	23
Το ευαγγέλιο του αμπελιού.....	27
Προέλευση των ανεμοστρόβιλων.....	29
Οι σεισμοί.....	31
Βόρειος πόλος.....	και 36
Παλίρροια	και άμπωτη (φαινόμενα της αναπνοής) 41

Ο							
αιθέρας.....							49
Η	μύγα	-	ένα	θαύμα	της		
δημιουργίας.....							52
Τα πόδια της μύγας.....							54
Η μύγα αντισταθμίζει τον ηλεκτρισμό του ατμοσφαιρικού αέρα.....							56
Ο	ρόλος	της	μύγας	στη	σωτηρία	της	ανθρώπινης
ζωής.....							59
Η μύγα διατηρεί την ατμόσφαιρα καθαρή							62
Η μύγα σαν χημικός και κατανεμητής ηλεκτρισμού.....							65
Η	μύγα,	ένα	σημείο	συγκέντρωσης	ζωής.....		68
Η μύγα και πώς γεννιούνται οι κομήτες.....							71
Αιτία		και	ουσία		του		
φωτός.....							75
Το είναι του αιθέρα και του ηλιακού φωτός.....							78
Η	μύγα	συγκεντρώνει	φως	και	ζωή.....		81
Η μύγα, σύμβολο ταπεινοφροσύνης.....							85
Ο	Γκροσγκλόκνερ,	ένα	ευαγγέλιο	των	βουνών-	Εισαγωγή	
.....							91
Γκροσγκλόκνερ,		ένας	πατέρας	των	βουνών.....		93
Σημασία και προέλευση του σιδήρου.....							96
Τα βουνά ρυθμίζουν τα ρεύματα του αέρα.....							98
Σε	τι	χρησιμεύουν	οι	παγετώνες	και	το	φως
τους.....							100
Πνεύμα						και	
ύλη.....							103

Η σύγκρουση των πνευμάτων στη φύση.....	105
Πως ταπεινώνονται τα πνεύματα της φύσης.....	109
Πως βελτιώνονται τα πνεύματα της φύσης.....	114
Τι είναι αυτό που ξυπνά το πνεύμα σε μια ορειβάσια.....	118
Τα βουνά διαλαλούν την αγάπη και τη σοφία.....	120
Ο κόσμος του βουνού τονώνει το ανθρώπινο πνεύμα.....	123
Το βουνό τόπος θεϊκής αποκάλυψης.....	125
Τα βουνά καθρεφτίζουν τον εσωτερικό μας κόσμο.....	129

Εισαγωγή

Οι φυσικές επιστήμες, σήμερα, με τις ανακαλύψεις και τις έρευνες τους φτάσανε σχεδόν στο ζενίθ των δυνατοτήτων τους, του τι μπορούν δηλαδή να ερευνήσουν με τα τεχνολογικά μέσα, όσον αφορά τα φυσικά φαινόμενα. Η εισβολή στη δομή του ατόμου και στη δυναμική του, οδήγησε σε ανατρεπτικές γνώσεις. Η αξιοποίηση αυτών των γνώσεων επεκτείνεται σε όλους τους κλάδους του ανθρώπινου κύκλου ζωής. Η χρησιμοποίηση της ατομικής και ηλεκτρονικής ενέργειας διαμορφώνει έναν εντελώς καινούργιο πολιτισμό και παρέχει στον άνθρωπο τέτοιες δυνάμεις, των οποίων η καλή ή κακή χρήση θα προσδιορίσει και τη μοίρα της ανθρωπότητας που θα επακολουθήσει. Αν η ατομική φυσική οδήγησε σε μια καινούργια παρατήρηση των ατόμων -που σχηματίζουν τον ενιαίο δεσμό ανάμεσα στο Μικρό και το Μεγάλο της Δημιουργίας- η μετακίνηση στο διάστημα δημιούργησε -με την αστροναυτική ή με τη σημερινή αστρονομία των ραντάρ- μία εικόνα πιο εκτεταμένη του σύμπαντος και αναίρεσε τη στενή έννοια των προηγούμενων θεωριών αναπτύσσοντας νέες, κοσμικές διαστάσεις και δυναμικές.

Είναι εκπληκτικό το ότι η επιστήμη πλησιάζει όλο και περισσότερο την κοσμοθεωρία του *Γιάκομπ Λόρμπερ*. Οι εφευρέσεις της επιστήμης όλο και πιο συχνά επιβεβαιώνουν την αλήθεια των χαρακτηρισμών του Λόρμπερ για τη φύση, χαρακτηρισμοί που πριν εκατό χρόνια προείδαν ό,τι σήμερα συγκαταλέγεται στις βαθύτερες γνώσεις της έρευνας. Το έργο του Λόρμπερ -εμπνευσμένο από τον «εσωτερικό Λόγο», δηλαδή τη θεϊκή έκφραση μέσα στο πνεύμα- αποτελεί μία σύνθεση θρησκείας και επιστήμης που δικαιώνει καρδιά και λογική. Τη σύνθεση αυτή προσπαθεί η σημερινή ανθρωπότητα να ανακαλύψει σιγά-σιγά.

Σκοπός των φυσικών επιστημών δεν είναι να ερμηνεύσουν το ερευνητικό αντικείμενό τους θρησκευτικά ή φιλοσοφικά. Πρέπει να δοθεί μια σαφής εξήγηση για την *εσωτερική* δομή όλων των ανακαλύψεων που εκμαιεύτηκαν από τη φύση. Αυτή η εξήγηση μπορεί να αποδοθεί μόνο πνευματικά γιατί ακριβώς πνεύμα είναι αυτό που ζωντανεύει και εμπυχώνει καθετί το φυσικό που αποκαλύπτεται στον άνθρωπο με τη μορφή που παρουσιάζεται στη φύση. Συγχρόνως προκύπτει και το ερώτημα ποιά να είναι η έννοια της ύπαρξης των δημιουργημάτων και ποιά η σκοπιμότητα της δημιουργίας. Το συνολικό έργο του Λόρμπερ, που είναι μια τελειοποιημένη διδασκαλία θρησκευτικού και πνευματικού περιεχομένου από την αρχή της δημιουργίας μέχρι την τελειοποίηση της, προσπαθεί να δώσει μια πειστική απάντηση στα στοιχειώδη αυτά ερωτήματα.

Το ενδεκάτομο «Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη», όπου φανερώνεται η διδασκαλία του Ιησού Χριστού για τη ζωή, αποτελεί το υπόβαθρο αυτής της διδασκαλίας για τη γένεση. Ο Λόρμπερ, μαζί με άλλα μεγάλα έργα θρησκευτικού περιεχομένου,

κατέγραψε και μια σειρά επιστημονικών ανακαλύψεων πνευματικής φύσης. Οι επιστημονικές περιγραφές που αναλύονται εδώ έχουν συγχρόνως και μια φυσικοπνευματική ερμηνεία που οδηγεί τον αναγνώστη σε μια πλήρως πνευματοποιημένη εικόνα του κόσμου, όπως ακριβώς την αποδίδουν τα μεγάλα έργα του Λόρμπερ.

Ας γίνει λοιπόν αυτό το βιβλίο ένας οδηγός που θα προτρέψει όλους μας να κατανοήσουμε βαθύτερα τη φύση. Είθε να αποκαλύψει -στον άνθρωπο που αγωνίζεται- την Αλήθεια, την Αγάπη και τη Σοφία του Θεού καθώς και τα θαύματα που κρύβονται μέσα στις δημιουργικές του σκέψεις.

Γκροσγκλόκνερ¹

Ένα ευαγγέλιο των βουνών

Εισαγωγή

Αυτά λέει ο Κύριος: «Αγαπημένα μου παιδιά, όταν Με ακολουθείτε, να Με ακολουθείτε πάντα και σε όλα! Καλό είναι να μη σας ευχαριστούν οι περιπλανήσεις σε κοιλάδες, σε χαράδρες και σε φαράγγια, αλλά να πορεύεστε μαζί Μου στα βουνά και στα ύψη! Εκεί θα ανακαλύψετε ένα κήρυγμα στο Όρος, μια αποκάλυψη της αλήθειας ή πως να χορτάσετε με λίγο ψωμί. Θα μάθετε ακόμα να νικάτε τους μεγαλύτερους πειρασμούς καθώς και πολλά άλλα πράγματα, αδιανόητα για σας. Πάρτε και τα παιδιά μαζί σας και θα δείτε πάνω τους την ευλογία των βουνών.

Ακόμα και ο αδύναμος δεν θα πρέπει να φοβάται να ανεβεί στα ευλογημένα βουνά, γιατί η παρουσία των πνευμάτων της ζωής είναι πιο δυνατή στις κορυφές τους. Είναι αλήθεια, ότι στα βουνά και στα ύψη τριγυρνούν μακάρια πνεύματα που τα κοσμούν με άνθη της αιώνιας Αγάπης. Πάνω στα βουνά υπάρχει αρμονία ανάμεσα στα φυτά, στα ζώα συχνά δε και ανάμεσα στους ανθρώπους.

Κάνετε μια αναδρομή στους πρώτους Πατέρες πάνω στη γη που κατοικούσαν στα ύψη των βουνών. Στο όρος Σινά που υψώνεται ως τον ουρανό, έδωσα στο Μωυσή το Νόμο, για να χρησιμεύσει στους ανθρώπους σαν οδηγός προς την αιώνια ζωή. Δεν χρειάζεται να σας πω ακόμα περισσότερα για τα ιερά βουνά, ούτε ότι αυτά ήταν το σχολείο για τους προφήτες και τους κήρυκες του αιώνιου Λόγου μου. Αρκεί να πηγαίνετε συχνότερα στα βουνά και βραδύνετε εκεί το βήμα σας, έτσι θα ανακαλύψετε ολόκληρη την ευλογία της Αιώνιας Αγάπης του Αγίου Πατέρα! Όποιος θέλει ας ακολουθήσει Εμένα, το Δάσκαλο του και Πατέρα. Με αυτόν τον τρόπο σύντομα θα ανακαλύψει γιατί από το Όρος μίλησα στο λαό και του έδωσα το κήρυγμα των Ουρανών. Αμήν!».

Γκροσγκλόκνερ

1 * Σημ.: Μια από τις υψηλότερες κορυφές των Αυστριακών Άλπεων.

Ένας πατέρας των βουνών

Αντικρίζετε μια θαυμάσια εικόνα, όταν βλέπετε με πόση μεγαλοπρέπεια ένας βασιλιάς των βουνών -ο Γκροσγκλόκνερ- ανυψώνει θαρραλέα την κορυφή του στο μέσον των μεγάλων αδελφών του και ρίχνει το βλέμμα του προς όλες τις μεριές. Δεν υπάρχει ούτε ένας λόφος στη Στειρία από αυτή την πλευρά του ποταμού Ντρώου, που να μην είναι ένας απόγονος αυτού του πατέρα των οροσειρών.

Η φυσική ισορροπία σε ένα μεγάλο μέρος της γης εξαρτάται συχνά από το πόσο ψηλά είναι τα βουνά του. Η σχέση τέτοιων βουνών με την υπόλοιπη χώρα είναι ανάλογη με τη σχέση που έχει το κεφάλι με το σώμα. Ακόμα και αν η ζωή δεν εκδηλώνεται μόνο από το κεφάλι, εντούτοις αυτό είναι το σπουδαιότερο όργανο πρόσληψης της φυσικής ζωής και το κατευθυντήριο όργανο του σώματος. Άμα χαθεί το κεφάλι, χάνεται και η ζωή. Έτσι και η ισοπέδωση του Γκροσγκλόκνερ σύντομα θα μετέτρεπε μια απέραντη έκταση γης σε έναν ατελείωτο χειμώνα ή το λιγότερο σε μια εκτεταμένη λίμνη.

Γιατί ένα τέτοιο βουνό συλλέγει τεράστιες ποσότητες νερού από τις εσωτερικές πηγές της γης. Τις συγκρατεί με το βάρος του και αφήνει τόσο νερό να περάσει μέσα από τους πόρους του, όσο χρειάζεται τριγύρω η ύπαιθρος για την ύδρευσή της. Οι εσωτερικές αυτές πηγές διαρκώς εξατμίζονται. Την περίσσεια αυτών των εξατμίσεων την απορροφά πάλι το βουνό από τον αέρα. Για να παραμείνουν τα νερά στο βουνό, αυτό τα μετατράπει σε πάγο και χιόνι. Γι' αυτό και σπάνια βλέπουμε βουνό χωρίς ομίχλη και σύννεφα.

Το ίδιο κάνουν, σε μικρότερο βέβαια βαθμό, και όλα τα παιδιά του. Γιατί τα λέμε «παιδιά» εκείνου του βουνού; Γιατί τον καιρό της ορογένεσης πρώτα σχηματίστηκαν τα υψηλότερα βουνά και μετά τα άλλα σε συνεχόμενη διάταξη. Η χρονική περίοδος που μεσολάβησε κατά το σχηματισμό των βουνών εκτείνεται σε πολλά εκατομμύρια έτη γης, έτσι ώστε να μην συναντάμε δύο βουνά σε μια χώρα που να έχουν την ίδια ηλικία. Το ότι ο Γκροσγκλόκνερ, σαν πατέρας των βουνών, ανήκει στα παλαιότερα βουνά, το συμπεραίνουμε από το ότι είναι μια κορυφή που ανήκει σε πολλές χώρες. Άλλωστε το αποδεικνύει και το πέτρωμά του, που είναι πολύ διαφορετικό από αυτό των παιδιών και των εγγονιών του. Όσο πιο κοντά στον πατέρα τους βρίσκονται τα βουνά, τόσο μεγαλώνει το ύψος και η ηλικία τους. Και όσο περισσότερο οι κορυφές τους στολίζονται με χιόνια και πάγο, τόσο πιο επιβλητικά και σημαντικά γίνονται.

Όποιος λοιπόν προσέξει, θα καταλάβει το γιατί μια τετραγωνική οργιά της παγωμένης βάσης του Γκροσγκλόκνερ είναι σπουδαιότερη από ένα τετραγωνικό μίλι μιας πολύ εύφορης περιοχής με λόφους: γιατί ο Γκροσγκλόκνερ είναι μια τρομερά μεγάλη υγρή πέτρα και ρουφά από μακριά την υγρασία του αέρα. Αν αυτή η υγρασία έμενε στα τοιχώματά του σαν σταγόνες, σύντομα θα διέφευγε ορμητικά από αυτό τον

πέτρινο όγκο και θα κατέστρεφε πολλές καλλιεργημένες εκτάσεις. Για να μη συμβεί αυτό κατορθώνει, με την ιδιομορφία του πετρώματος και με το ύψος του, να μετατρέψει αμέσως σε χιόνι και πάγο την υγρασία που απορρόφησε.

Όταν το βάρος του, από τον πάγο και το χιόνι, αυξηθεί προς τα πάνω και τα έξω, τότε πέζονται όλο και περισσότερο τα κατώτερα στρώματα. Με αυτό τον τρόπο τα μέρη του νερού και του αέρα διασπώνται σε πολύ μικρά κομμάτια, μετατρέπονται σε ομίχλη και έτσι ξεφεύγουν από τη φυλακή τους. Επειδή ένας τέτοιος παγετώνας στερεώνεται μόνο στις υψηλότερες περιοχές του βουνού, τότε τα νερά θα διέφευγαν και θα κατέστρεφαν τα κατώτερα επίπεδα. Ή πάλι οι περιοχές με τα χιόνια και τους πάγους θα εξαπλώνονταν τόσο πολύ, ώστε θα σκέπαζαν ολόκληρες εκτάσεις γης. Αλλά για να μην συμβεί ούτε το ένα ούτε το άλλο, ένας μεγάλος αριθμός παιδιών ενός τέτοιου βουνού, αναλαμβάνει το παραπανίσιο βάρος του πατέρα τους. Αυτό πάλι που δεν μπορούν να σηκώσουν, το αναλαμβάνει ένα πλήθος μικρών λόφων που βρίσκεται γύρω τους. Οι λόφοι αυτοί αποτελούν μια ευλογία για τους εκτεταμένους κάμπους.

Τώρα θα καταλάβετε γιατί ένα τέτοιο βουνό περιτριγυρίζεται ακτινωτά, σχεδόν προς όλες τις κατευθύνσεις, από εκτεταμένες και μεταξύ τους συνδεδεμένες οροσειρές. Καθώς και ότι λίγες θα είναι οι πηγές σ' αυτή τη χώρα που δε χρωστούν την ύπαρξή τους σ' αυτόν τον πατέρα των βουνών. Η κάθε σταγόνα βροχής που φτάνει εδώ προέρχεται από τον Γκροσγκλόκνερ και τα διάσπαρτα παιδιά του. Γιατί διαθέτει τρεις διαφορετικούς, εκτεταμένους, ισχυρούς βραχίονες. Ο ένας απλώνεται μέσα από τα παιδιά του σε όλες τις κατευθύνσεις, ο άλλος μέσα από όλες τις πηγές, τα ρυάκια και τους ποταμούς και συχνά η επίδρασή του φτάνει πιο μακριά από τα παιδιά του. Ο τρίτος βραχίονας, ο πιο εκτενής, βρίσκεται στην περιοχή όπου μαζεύονται τα σύννεφα. Ο Γκροσγκλόκνερ αποτελεί ένα κεντρικό σημείο για τα σύννεφα που σκεπάζουν πολλές χώρες αυτής της περιοχής.

Τα πολλά διάσπαρτα παιδιά του είναι οι προσεκτικοί φύλακες και τα σημεία όπου ακουμπούν οι ατμοί για να ξαναπυκνώσουν. Όταν αυτές οι μάζες, π.χ. στις Άλπεις, πυκνώσουν, τότε εκείνο το βουνό διαθέτει με τη σειρά του χαμηλότερα παιδιά, τα οποία αφαιρούν ένα μέρος τού φορτίου του πατέρα τους και το μεταφέρουν πια σαν ευεργητική βροχή στον φυτικό και ζωικό κόσμο.

Αυτή είναι μία μόνο από τις φυσικές ωφέλειες αυτού του πατέρα των οροσειρών. Στη συνέχεια θα γνωρίσουμε άλλες δύο πιο σημαντικές φροντίδες του. Τότε θα αποκτήσετε μια σαφή εικόνα της χρησιμότητας ενός τέτοιου γίγαντα που μοιάζει άψυχος. Για αυτό ακριβώς το λόγο να σέβεστε τα βουνά. Γιατί πραγματικά όσο υψηλότερα προεξέχει η κορυφή τους από τη λάσπη της πεδιάδας, τόσο μεγαλύτερη είναι η ευλογία για ολόκληρη τη χώρα.

Σημασία και προέλευση του σιδήρου

Χωρίς το σίδηρο θα είσασταν από τα πιο φτωχά πλάσματα της γης, από φυσική και από πνευματική άποψη. Αλλά με το μέταλλο αυτό μπορείτε να κατασκευάσετε πολλά χρήσιμα όργανα και εργαλεία. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο ας δούμε την προέλευσή του.

Γνωρίζετε ήδη για τον κυμάτισμό της θάλασσας από την περιγραφή στο μεγάλο βιβλίο Μου «Η θεία οικονομία», ότι δηλ. κατά την παλίρροια -ιδίως όταν επιδρούν οι αστερισμοί- το μέταλλο αυτό με το αλάτι της θάλασσας συγκεντρώνεται σε συγκεκριμένες υπόγειες αρτηρίες στο εσωτερικό της γης. Η συσσώρευση αυτή είναι τόσο καλά υπολογισμένη, ώστε ακόμα και δεκατέσσερις χιλιάδες χρόνια δεν φτάνουν για να καταναλωθεί όλο το μέταλλο. Εδώ πρέπει να θέσουμε ένα σημαντικό ερώτημα: «Αυτός ο σίδηρος Που σχηματίστηκε από τη θάλασσα και τους αστερισμούς μπορεί να χρησιμοποιηθεί εύκολα; Μπορούμε να τον επεξεργαστούμε άμεσα και να κατασκευάσουμε εργαλεία;» Όχι, αρχικά είναι σαν ένας ανώριμος καρπός που έχει βέβαια την ικανότητα να ωριμάσει και να γίνει ωφέλιμος, αλλά όσο είναι ανώριμος δεν μπορεί να είναι ούτε το ένα ούτε το άλλο.

Πώς ωριμάζει λοιπόν ο σίδηρος; Οι βασικές προϋποθέσεις για κάθε είδους καλλιέργεια είναι η βροχή και ο ήλιος, ακόμα και για την καλλιέργεια του σιδήρου. Όταν όμως βρέχει ασταμάτητα, με τον καιρό θα παρασύρει και το μέταλλο των βουνών. Για να ευδοκιμούν τα πάντα πρέπει να επικρατεί μια σωστή τάξη. Ποιος όμως ρυθμίζει μια τέτοια τάξη σε ένα ουράνιο σώμα; Κοιτάξτε τον Γκροσγκλόκνερ, πόσο προεξέχει στην περιοχή με τα σύννεφα και το πως περιβάλλεται από χιλιάδες βραχώδεις κορυφές και χαράδρες. Αυτός ο βασιλιάς των βουνών έχει ένα πολύ εκτεταμένο πεδίο δράσης για να απορροφά τον ηλεκτρισμό και το μαγνητικό ρευστό, συγχρόνως δε, αποτελεί μια μεγάλη αποθήκη που συσσωρεύει και προμηθεύει αυτό το υλικό. Όταν λοιπόν επιδρά στο περιβάλλον, προπάντων μέσα από την ύδρευση, εφοδιάζει κατ' αυτό τον τρόπο όλα τα νερά, και ιδίως τη βροχή, με το απαιτούμενο ποσό ηλεκτρισμού και μαγνητικού ρευστού. Αυτές οι δύο πολικότητες όμως είναι φυσιολογικά η απαραίτητη προϋπόθεση για να ευδοκιμεί, να αναπτύσσεται και να ωριμάζει ο φυτικός κόσμος, τα ορυκτά και μέσω αυτών κατά προέκταση και τα ζώα.

Επειδή ο Γκροσγκλόκνερ είναι ένας τόσο γιγαντιαίος συσσωρευτής αυτών των πολικότητων μπορούμε να αποδείξου με ότι και τα ορυκτά των κατώτερων βουνών οφείλουν την προέλευσή τους κυρίως στους παγετώνες, γιατί οι παγετώνες είναι αυτοί που κανονίζουν τη θερμοκρασία όλων των χωρών που βρίσκονται από κάτω τους. σ.τ.μ. αυτό δείχνει η κλιματική αλλαγή... Έτσι συμβαίνει και αυτές οι υψηλές οροσειρές από χιόνι και πάγο στέλνουν τις ευλογίες τους στη γη ως επί το πλείστον μέσω των παιδιών τους. Και έτσι βλέπουμε συχνά μία ασήμαντη παγωμένη κορυφή

του Γκροσγκλόκνερ να έχει μεγαλύτερη επίδραση σε πολλές εκτάσεις γης απ' ό,τι έχει μια περιοχή κάτω από την κορυφή του.

Τα βουνά ρυθμίζουν τα ρεύματα του αέρα

Επειδή η γη γυρίζει σε είκοσι τέσσερις περίπου ώρες γύρω από τον άξονά της, κι η περιφέρειά της μετακινείται κατά μερικά μίλια μέσα σε ένα λεπτό. Φανταστείτε λοιπόν τη γη σαν μια σφαίρα με επίπεδη επιφάνεια που περιβάλλεται σε ένα ύψος 75 χλμ. το λιγότερο από βαρύ ατμοσφαιρικό αέρα. Τι θα εξανάγκαζε τον ατμοσφαιρικό αέρα να γυρίζει μαζί με τη γη, αν η επιφάνειά της ήταν τελείως επίπεδη; Αν πάλι ο ατμοσφαιρικός αέρας δεν μετακινείται με τη γη, σε ποιο ρεύμα αέρα θα ήταν εκτεθειμένοι όλοι οι οργανισμοί που ζουν πάνω της; Αφού μια ισχυρή θύελλα διανύει σε 1 δευτ/το 26 μ. περίπου και μπορεί να ξεριζώσει με ευκολία τα μεγαλύτερα δένδρα, ποιές συνέπειες θα είχε ένα ρεύμα αέρα που διανύει μέσα σε 1 δευτ/το 500 μ. περίπου; Είναι λοιπόν ευνόητο ότι με τέτοιο ρεύμα δεν θα μπορούσαν ούτε και τα βρύα πάνω στα βράχια να κρατηθούν, κατά πόσο μάλλον κάποιο πλάσμα που κινείται. Επίσης είναι ευκολονόητο το πως θα συμπεριφερόταν η θάλασσα αν κάποιος έβλεπε το πως τα νερά στοιβάζονται σαν βουνά, όταν φυσάει δυνατός άνεμος. Γι' αυτό το λόγο τα βουνά υψώνονται με τέτοια διάταξη πάνω από την επιφάνεια της γης, ώστε ο αέρας να αναγκάζεται να γυρίζει με τη γη.

Γιατί όλα τα βουνά δεν έχουν το ίδιο ύψος και δεν διατρέχουν τη γη από πόλο σε πόλο σε ευθεία γραμμή, όπως οι μεσημβρινοί; Ο πρώτος λόγος είναι γνωστός από τις ωφέλιμες ενέργειες των βουνών που προαναφέραμε. Ο δεύτερος λόγος είναι ο ακόλουθος: αν όλα τα βουνά είχαν το ίδιο ύψος και βρίσκονταν παρατεταγμένα σε ευθεία γραμμή από πόλο σε πόλο, τότε θα επικρατούσε μεταξύ τους ένας μόνιμος

στατικός αέρας. Σύντομα δε τα χαμηλότερα στρώματα του αέρα δεν θα ανανεώνονταν, όπως συμβαίνει στις κατακόμβες. Με τέτοιες λοιπόν συνθήκες, πώς θα ήταν η φυσική ζωή; Γι' αυτό το λόγο τα βουνά, έχουν κατανεμηθεί σε διάφορα ύψη πάνω από την επιφάνεια της γης. Η κατανομή των βουνών έχει γίνει με τόση σοφία, ώστε ο αέρας να έχει πάντα ελεύθερο χώρο και να κινείται πέρα-δώθε πάνω από τη γη. Κατ' αυτόν τον τρόπο ο αέρας ανακατεύεται, τρίβεται, μετακινείται και παράγει σε αρκετή ποσότητα και πάντα ανανεωμένο τον ηλεκτρισμό, που είναι το φυσικό ρευστό της ζωής.

Σε τι χρησιμεύουν οι παγετώνες και το φως τους

Για ποιον ακόμα λόγο τα βουνά έχουν τόσο διαφορετικά ύψη; Η πρωταρχική αιτία είναι η ακόλουθη: οι υψηλές κορυφές των βουνών εξαναγκάζουν και τα ανώτερα στρώματα του αέρα να κινούνται γύρω από τη γη. Αν υπήρχαν πάνω στη γη πολλά τόσο ψηλά βουνά, τότε θα είχαμε με τον καιρό ένα στατικό αέρα στα χαμηλά στρώματα, γιατί τα ανώτερα θα υποχρεώνονταν να κινούνται ακατάπαυστα. Επειδή

όμως υπάρχουν λίγες τέτοιες υψηλές κορυφές, αναγκάζονται τα ανώτερα στρώματα να περιστρέφονται με τη γη μόνο σε μερικά σημεία. Οι αέρινες μάζες όμως, που απέχουν πολύ από τις ψηλές κορυφές, κινούνται μόνο περιστροφικά και προς όλες τις κατευθύνσεις. Όπως, για παράδειγμα, αν σύρετε γρήγορα ένα ραβδί μέσα στο νερό, το νερό που βρίσκεται μπροστά από το ραβδί παρασύρεται μαζί με αυτό ενώ το νερό που βρίσκεται στα πλαϊνά σχηματίζει δακτύλιους και κυματάκια που ακολουθούν το ραβδί πολύ πιο αργά. Η δίνη τους θέτει σε κίνηση τα κοντινά νερά. Οι δακτύλιοι αυτοί είναι στρόβιλοι νερού που το ανακατεύουν μέχρι τον πυθμένα και τα κυματάκια ταραάζουν όλη την επιφάνεια. Έτσι με τον καιρό μια ολόκληρη σειρά από ραβδάκια μπορεί να αναταράξει ακόμα και μια λίμνη.

Μια δεύτερη αιτία που δείχνει γιατί μόνο το μικρότερο μέρος των βουνών προεξέχει στον αέρα, συσχετίζεται με το επονομαζόμενο φως του παγετώνα. Αυτό το φως έχει ένα θετικό ηλεκτρομαγνητικό χαρακτήρα και παράγεται με τον αέρα και την τριβή του πάνω σ' αυτές τις κορυφές.

Έτσι φανερώνεται μια πολύ ωφέλιμη ενέργεια. Μια σωστή κατανομή του ηλεκτρομαγνητικού ρευστού είναι απαραίτητη προϋπόθεση για κάθε φυσική ζωή. Αν μια χώρα είχε πολλές τέτοιες κορυφές, τότε αυτές θα εξαντλούσαν το ρευστό και έτσι θα έφτανε μόνο λίγος αέρας στα χαμηλά. Αν δεν υπήρχαν αυτές οι κορυφές των παγετώνων, κανενός η ζωή δεν θα ήταν ασφαλής στα χαμηλά υψόμετρα, γιατί θα διέτρεχε μονίμως τον κίνδυνο να χτυπηθεί από κάποιον κεραυνό.

Στην ερώτηση «και τι κερδίζουν οι πεδιάδες με την ηλεκτρομαγνητική επιρροή του Γκροσγκλόκνερ» μπορεί κάποιος να απαντήσει: αυτό το βουνό με τους παγετώνες, που βρίσκεται τόσο καλά υπολογισμένο στη θέση που είναι, αν ξέφευγε έστω και μια ώρα μόνο απόσταση από τον τόπο του, δεν θα είχε πάγους παρά θα ήταν ένα φαλακρό βραχώδες βουνό. Είναι όμως ένας παγετώνας, γιατί βρίσκεται στο σημείο ακριβώς εκείνο όπου εξαπλώνεται ένα βασικό ηλεκτρομαγνητικό ρεύμα από το βόρειο μέχρι το νότιο πόλο. Αυτό το ρεύμα του αέρα περνά από όλους τους παγετώνες του Τυρόλου και της Ελβετίας και μόνο ένας βραχίονας στ' ανατολικά περνά από τον Γκροσγκλόκνερ. Από αυτό το απαραίτητο για τη ζωή ρεύμα, το Γκροσγκλόκνερ παίρνει τόση μόνο ποσότητα, όση χρειάζεται για να κυριαρχεί πάνω από όλες τις χώρες με τη βοήθεια βέβαια και άλλων παγετώνων. Η ωφέλιμη επίδραση αυτών των παγετώνων εξαπλώνεται όχι μόνο πάνω από την Ευρώπη αλλά και πάνω από ένα τμήμα της Αφρικής. Οι μεγάλες επίπεδες χώρες της Ευρώπης που δεν έχουν παγετώνες, δεν έχουν και σημαντικά ρεύματα. Για ασήμαντα ρεύματα όμως υπάρχουν πολλά ανάλογα μικρότερα βουνά που είναι σε θέση να ρυθμίζουν και μικρότερα ηλεκτρικά ρεύματα.

Τώρα έρχεται να προστεθεί και μια τρίτη αιτία: όπως στο σώμα κάθε ανθρώπου, κάθε ζώου, κάθε δέντρου ή κάθε φυτού πρέπει να υπάρχουν άκρα για να μπορούν να επικοινωνούν με τον έξω κόσμο, έτσι και η γη πρέπει να έχει «άκρα». Επομένως οι παγετώνες αποτελούν κατά κάποιο τρόπο τα μάτια, τα αυτιά και τα χέρια της γης. Μ' αυτά τα όργανα η γη κατά την περιστροφή της γύρω από τον ήλιο και την ηλιακή περιοχή αναπτύσσει κάθε λογής σύνδεση με το περιβάλλον της και πρώτα-πρώτα μέσω της όρασης. Μη νομίζετε ότι οι πλανήτες διανύουν τυφλά την τροχιά τους. Κατά δεύτερο λόγο η γη δέχεται με τα «άκρα» της τις αρμονικές επιδράσεις από τις κινήσεις των άλλων πλανητών καθώς και τις κινήσεις που προκαλούν πάνω της ο αιθέρας, το φως και άλλα ρεύματα. Έπειτα έχει ακόμα να ασκήσει μαζί με αυτά τα «άκρα» και την αντίστοιχη ενέργεια για να ρυθμίζει μόνη της την κίνησή της και έτσι να συνεισφέρει στην κανονική κίνηση άλλων πλανητών.

Με τα προλεγόμενα περιγράψαμε συνοπτικά τη φυσική ωφέλεια αυτών των βουνών. Μη νομίζετε όμως ότι τελειώσαμε. Γιατί η κάθε αιτία που προαναφέραμε έχει άλλη μια ωφέλιμη επίδραση. Παρόλα αυτά όσο σημαντικές και αν είναι οι ωφέλειες ενός τέτοιου βουνού από φυσική άποψη, πολύ πιο σημαντική είναι η μία και μοναδική πνευματική του επίδραση.

Πνεύμα και Ύλη

Βασικά η ύλη δεν είναι τίποτε άλλο από μία σκέψη Μου που την κρατάει σταθερή η θέλησή Μου. Έτσι λοιπόν και ο Γκροσγκλόκνερ δεν είναι κάτι πιο πολύ ή πιο λίγο. Ποιά διαφορά λοιπόν υπάρχει ανάμεσα σ αυτή καθεαυτή την πνευματική υπόσταση και στην αντίθετή της την υλική, αφού και η μία και η άλλη είναι ένα αποτέλεσμα της δικής Μου Θέλησης; Ως προς το αποτέλεσμα δεν υπάρχει καμία διαφορά, ως προς την ουσία όμως υπάρχει πολύ μεγάλη.

Η απεριόριστη αγάπη Μου σχηματίζει τις μορφές και η δύναμη της αγάπης -που εδώ λέγεται θέληση- αφήνει αυτές τις μορφές να παρουσιάζονται. Ένα μέρος τους το κρατάει η Θέληση στερεό επειδή αυτή είναι η επιθυμία της Αγάπης. Σ' ένα άλλο μέρος, γιατί έτσι το απαιτεί η Αγάπη, δίνει όλο και μεγαλύτερη ελευθερία. Και έτσι η ύλη αποτελεί, σύμφωνα με τη θέληση της Αγάπης Μου, το στερεό υπόβαθρο καθετί «Πνευματικού». Είναι δηλ. αυτό που χαρακτηρίζεται σαν «Ευσπλαχνία» Μου. Από μόνο του το ίδιο το Πνευματικό ισοδυναμεί με τη ζωντανή ελευθερία της αγάπης Μου. Είναι αυτό που ονομάζεται «Έλεος» ή αυθεντική αυτογνωσία κάθε ελεύθερης οντότητας που πηγάζει από την ελεύθερη ζωή της αγάπης Μου και είναι πνευματικά εντελώς όμοιο με αυτήν.

Όπου υπάρχει διαμορφωμένη ύλη, πρέπει να υπάρχει υποχρεωτικά και «Πνεύμα». Γιατί αφού η ύλη είναι αποτέλεσμα της ευσπλαχνίας τότε δεν μπορεί να είναι σαν μέσο λύτρωσης του εαυτού της, αλλά σίγουρα σαν μέσο μιας ανώτερης δύναμης για

την οποία ισχύει αυτή η Ευσπλαχνία Μου. Πού παραμένει αυτή η ανώτερη δύναμη; Για παράδειγμα, ένα πτωχοκομείο και οι φτωχοί ασφαλώς πάνε πάντα μαζί. Είναι ολοφάνερο, δηλ. ότι αλληλοσυνδέονται και το ένα περικλείει το άλλο. Και όσο πιο αναπτυγμένη και τελειοποιημένη είναι η ύλη που συναντάτε κάπου, για τόσο πιο ψηλές πνευματικές δυνάμεις έχει δημιουργηθεί.

Τώρα ας ρίξουμε πάλι μια ματιά στον Γκροσγκλόκνερ. Κοιτάξτε με πόση μεγαλοπρέπεια στέκεται, σαν ένας βράχος ανάμεσα στα βουνά που προεξέχει από όλους τους φαλακρούς γείτονές του! Και δείτε την εξάπλωσή του προς όλες τις πλευρές και πως είναι σκεπασμένο με αιώνιους πάγους και χιόνια! Δείτε τα πολλά ρυάκια που ρέουν ορμητικά από τις πλαγιές του και τις απότομες κορυφές του που περιστοιχίζονται σχεδόν πάντα με ασπριδερά σύννεφα. Επειδή είναι τόσο μεγαλοπρεπής θα είναι σίγουρα ένας ιδιαίτερος χώρος της ευσπλαχνίας Μου.

Γνωρίσαμε τη σημασία του βουνού από τη φυσική επίδρασή του. Οι δυνάμεις που επιδρούν εδώ είναι πνευματικές δυνάμεις!

Τώρα μας μένει να απαντήσουμε σε ένα ερώτημα μόνο: είναι οι ωφέλιμες φυσικές επιδράσεις αυτού του βουνού ο πρωταρχικός σκοπός των πνευματικών δυνάμεων που το περιβάλλουν και το κατοικούν, ή είναι ένας δευτερεύων σκοπός που βοηθάει τις πνευματικές δυνάμεις να ωριμάσουν για κάποιο άλλο στόχο; Η ωφέλεια αυτού του βουνού, όσον αφορά τον υψηλότερο σκοπό του Είναι του είναι ό,τι η λίπανση στη γη για τον ζωντανό καρπό της με την αποσύνθεση του σπόρου στο χώμα. Καταλαβαίνετε λοιπόν σταδιακά το πόσο υπερέχουν οι πνευματικές ωφέλειες απέναντι στις φυσικές. Όλα αυτά που είπαμε δείτε τα σαν μια απαραίτητη εισαγωγή που χωρίς αυτή δύσκολα θα καταλάβετε τα παρακάτω.

Η σύγκρουση των πνευμάτων στη φύση

Πρέπει να καταλάβετε το γιατί το βουνό θα μπορούσε να ονομαστεί ένα μεγάλο άσυλο για φτωχούς. Συνήθως οι ψυχές και τα πνεύματα που παραμένουν προσκολλημένα στα εγκόσμια διαμένουν στην περιοχή του πλανήτη που κατοικούσαν όταν είχαν σώμα. Αυτά τα πνεύματα συχνά είναι γεμάτα θυμό, κακία και οργή, γιατί αναγκάστηκαν να αποχωριστούν την ευχάριστη εφήμερη ζωή τους και τώρα θέλουν να εκδικηθούν. Αν και δεν μπορούν να δουν τη γη -όπως κανένα από αυτά τα πνεύματα δεν μπορεί να δει κάτι που βρίσκεται έξω από αυτό παρά μόνο ό,τι είναι μέσα του- εντούτοις γνωρίζουν πολύ καλά μέσα από το δρόμο της εσωτερικής αντιστοιχίας πού ή ακόμα και σε ποια περιοχή της γης βρίσκονται. Σαν πνεύματα που είναι βρίσκονται σε επικοινωνία με τις πνευματικές δυνάμεις της φύσης, ενώνονται μαζί τους για να βλάψουν τη γη. Επειδή δε γνωρίζουν, στην πνευματική κατάσταση που είναι, ότι μια τέτοια οροσειρά-γίγας έχει μια φυσική και ωφέλιμη επιρροή πάνω

σε μεγάλες εκτάσεις, γι' αυτό και παραμένουν πρόθυμα στην περιφέρεια του βουνού αυτού.

Παρατηρείστε πώς συγκεντρώνονται βραχώδεις όγκοι σαν πύργοι γύρω από το βουνό και πώς συχνά ανυψώνονται ξαφνικά από τα φαράγγια τους γκριζωπά σύννεφα. Όταν τα σύννεφα αυτά φτάσουν πάνω από τη βουνοκορφή του υψηλότερου βράχου και βλέπουν τον Γκροσγκλόκνερ, συνηθίζουν να υποχωρούν αμέσως και πάλι είναι αδύνατον να ξαναβγούν από το καταφύγιό τους ακόμα και όταν φυσάει δυνατός αέρας. Αυτό το φαινόμενο είναι μια σίγουρη ένδειξη ότι υπάρχουν εκεί τέτοια κακόβουλα πνεύματα και μάλιστα σε συνδυασμό με τις πνευματικές δυνάμεις της φύσης.

Αν υψώσετε το βλέμμα σας ακόμα περισσότερο μέχρι εκεί που βρίσκονται οι λευκές επιφάνειες του παγετώνα, θα ανακαλύψετε και εκεί σχεδόν μόνιμα σύννεφα και ομίχλη που έχουν ένα άσπρο εκτυφλωτικό χρώμα. Είναι και αυτά πνεύματα, όμως είναι πνεύματα καλής φύσης. Από αυτά τα πνεύματα, εκείνα που αιωρούνται υψηλότερα είναι προστάτες- άγγελοι, ενώ τα αιωρούμενα νεφελώματα που βρίσκονται χαμηλότερα στον παγετώνα και σχηματίζουν συνήθως λωρίδες από σύννεφα, δεν είναι ακόμα ώριμα για ν' ανεβούν πιο ψηλά. Μόνο με πιστή επαγρύπνηση και με απανωτές μάχες κατά των κακόβουλων πνευμάτων μπορούν να γίνουν ώριμα και άξια ν' ανεβούν ψηλά.

Και να θέλετε να παρακολουθήσετε για πολλές μέρες σ' αυτή την περιοχή τούτο το παιχνίδι με τα σύννεφα, δεν θα περνούσε από το μυαλό σας ποτέ ότι αυτές οι αέρινες δυνάμεις θα καταλήξουν σε πόλεμο μεταξύ τους. Και όμως όποιος θα είχε το χρόνο να περιμένει, θα τρόμαζε βλέποντας να ξεσπάει αυτός ο πόλεμος.

Ποια είναι η συνηθισμένη αφορμή για έναν τέτοιο πόλεμο; Τα κακά πνεύματα έχουν πάντα τη σκέψη στην εκδίκηση, δηλ. να καταλάβουν κάποτε αυτόν το θρόνο της οροσειράς και από εκεί να σκορπούν το κακό παντού. Γι' αυτό το λόγο τα κακά πνεύματα σχηματίζουν ομάδες στα πιο χαμηλά καταφύγια και εκδράμουν για να εξακριβώσουν το πως μπορούν να κυριεύσουν το θρόνο. Αν τα πνεύματα διαπιστώσουν ότι η κορυφή του είναι καθαρή, τούτο το νέο διαδίδεται αστραπιαία. Και όπου υπάρχει κορυφή στεφανωμένη με ρωγμές και χάσματα, βαριά γκριζωπά σύννεφα ανεβαίνουν προς τα πάνω.

Και ας ήταν πριν ο ουρανός ξάστερος, συχνά συμβαίνει να κουκουλώνεται μέσα σε λίγα λεπτά με τέτοια πυκνά σχεδόν μαύρα σύννεφα, που φαινομενικά κινούνται άσκοπα πέρα- δώθε για να παραπλανούν τους φρουρούς του θρόνου.

Σε τέτοιες στιγμές ο Γκροσγκλόκνερ είναι συνήθως χωρίς σύννεφα και ομίχλη. Γιατί, όταν οι φρουροί καταλάβουν το σκοπό των κακόβουλων πνευμάτων, συμπύσσονται

και κρύβονται στους εσωτερικούς κρυστάλλινους ναούς αυτού του βουνού. Όταν οι αρχηγοί της συμμορίας δουν ότι ο θρόνος

είναι ελεύθερος, αμέσως διατάζουν τη στρατιά τους να ανυψωθεί όσο γίνεται και να πέσει πάνω από το θρόνο για να αιχμαλωτίσει καθετί που είναι στους εσωτερικούς χώρους και να το καταπλακώσει.

Σ' αυτή τη διαταγή συμμορφώνεται η γκρίζα στρατιά και με αφάνταστη βία ρίχνεται στον Γκροσγκλόκνερ. Σε μια τέτοια στιγμή όλη η περιοχή γύρω από τον Γκροσγκλόκνερ σκοτεινιάζει ακόμα και τις μεσημεριανές ώρες. Συγχρόνως επικρατεί συνήθως και μεγάλη ησυχία, γιατί τα κακά πνεύματα έχουν τη γνώμη ότι επιτέλους νίκησαν. Όμως ένα τέτοιο ήσυχο σκηνικό δεν διαρκεί παρά το πολύ 77 λεπτά. Μετά βλέπετε να βγαίνουν από τις σχισμάδες των πάγων πυκνά άσπρα σύννεφα. Αυτά εξαπλώνονται γρήγορα κάτω από τα μαύρα σύννεφα και αρχίζουν να ανυψώνονται απαρατήρητα και κουβαλώντας τη μαύρη στρατιά στην πλάτη τους, ανεβαίνουν όλο και πιο ψηλά. Όταν λοιπόν η μαύρη στρατιά καταλάβει ότι τους σηκώνουν με βία τα άσπρα σύννεφα, τους κάνουν τόπο εδώ και εκεί και τα αφήνουν να περάσουν. Αυτό βέβαια το αντιλαμβάνονται τα πνεύματα από τα άσπρα σύννεφα. Όταν πια όλα τα άσπρα σύννεφα βρεθούν πάνω από τα μαύρα, εξαπλώνονται σε έκταση πολλών χιλιομέτρων προς τα πάνω, σαν ένα δίκτυ, συχνά δε προς όλες τις διευθύνσεις και αιχμαλωτίζουν όλη την γκρίζα στρατιά των πνευμάτων.

Όταν οι αρχηγοί των κακών πάρουν είδηση ότι τα άσπρα πνεύματα τους περικύκλωσαν, εξαγριώνονται πολύ. Αρχίζουν να συγκεντρώνουν όλα τα στρατεύματά τους για να διασπάσουν βίαια και πάλι τις λευκές μάζες. Αυτή η στιγμή είναι και η αρχή της κύριας μάχης. Εδώ θα παρατηρήσετε πρώτα οργή και αντάρα σ' αυτά τα μαύρα σύννεφα. Αυτό οφείλεται στο σπρώξιμο που γίνεται μεταξύ τους και στο θυμό τους που μεγαλώνει συνέχεια. Όσο περισσότερο προσπαθούν τα κακά πνεύματα να διασπάσουν τα σύννεφα που βρίσκονται ψηλότερα, τόσο περισσότερο πιέζονται από αυτά. Σ' αυτή τη θέση τα πνεύματα που βρίσκονται από κάτω αρχίζουν να φουντώνουν από θυμό. Σε λίγο η σκηνή γίνεται τόσο σκληρή που σφοδρότατες αστραπές πέφτουν με ένα θόρυβο που σείει τη γη. Και μάλιστα προς όλες τις κατευθύνσεις για να κυνηγήσουν τις άσπρες μάζες που πιέζουν προς τα κάτω. Οι αστραπές που πέφτουν πάνω-πάνω έχουν σαν στόχο τους αρχηγούς, και αυτές που πέφτουν χαμηλά έχουν σαν στόχο το θρόνο της κορυφής.

Στη συνέχεια τα άσπρα πνεύματα πιέζουν τα μαύρα από παντού. Τα πιέζουν δε τόσο έντονα μέχρι να πυκνώσουν και να γίνουν σαν πέτρα, και τότε τα εκσφενδονίζουν με μεγάλη δύναμη στα βάθη. Το μεγαλύτερο δε μέρος τους το ρίχνουν πάνω στις παγωμένες εκτάσεις και στις γύρω περιοχές και μάλιστα σε ολοένα και μικρότερα κομμάτια που πέφτουν τελικά κάτω σαν χαλάζι.

Αφού λοιπόν πέσουν νικημένα τα μαύρα σύννεφα στο χώμα, τότε τα άσπρα αφήνουν να πέσει μια βροχή πάνω από τους ηττημένους, που αποτελείται από πνεύματα ειρήνης. Τα άσπρα διαλύονται μόνα τους και παίρνουν τη μορφή τσουχτερού κρύου αέρα και έτσι «δένουν» τους ηττημένους πάνω στον πάγο του θρόνου. Με αυτόν τον τρόπο τα κακά πλάσματα ηρεμούν και συνήθως με το πέρασμα του χρόνου κάνουν καλύτερες σκέψεις. Όταν συμβεί αυτό, τότε λιώνει ο παγωμένος δεσμός πάλι και γίνεται τρεχούμενο νερό και το ταπεινωμένο πνεύμα μπορεί πια να κάνει και πάλι χρήση της ελευθερίας του. Αν γίνει καλύτερο, μπορεί σύντομα να γίνει δεκτό στις κατώτερες γραμμές των πνευμάτων ειρήνης. Αν δε βελτιωθεί και πάρει πάλι μέρος σε μια νέα επίθεση -πράγμα που δυστυχώς συμβαίνει και συχνότερα- τότε θα αιχμαλωτιστεί με τον ίδιο τρόπο αλλά κάθε φορά θα μένει όλο και περισσότερο καιρό αιχμάλωτος. Για να μην ασχοληθούμε πολύ με την περιγραφή αυτού του βουνού, ας δώσουμε λίγη προσοχή σε δύο ακόμα σημεία και μετά να στραφούμε στο υπερβατικό, θρησκευτικό μέρος που είναι και το πιο σημαντικό για σας.

Πως ταπεινώνονται τα πνεύματα της φύσης

Γνωρίζετε, ότι μετά την αιχμαλωσία έρχεται πάλι η ελευθερία. Ότι τα πνεύματα που έπρεπε να συνειστούν, αν καλύτερα γίνονται αποδεκτά από τα πνεύματα ειρήνης στις κατώτερες γραμμές, αν όχι, τους παραχωρείται ακόμα μια προθεσμία για την ελευθερία τους.

Όταν οι φυσικές δυνάμεις των πνευμάτων διαλυθούν και γίνουν τρεχούμενα νερά, τα πνεύματα που απελευθερώθηκαν ενώνονται κατά κάποιον τρόπο με το νερό και πρέπει να ακολουθήσουν το ταξίδι προς τη θάλασσα. Γιατί συμβαίνει αυτό; Για τον ίδιο λόγο που συμβαίνει και στη γη. Όταν κάποιος κάνει μια ζημιά θα του επιβληθεί ένα πρόστιμο, θα πληρώσει μάλιστα όχι μόνο ένα χρηματικό ποσό για να την επανορθώσει, αλλά και για την κακή του πρόθεση. Το ίδιο ισχύει και για τα πνεύματα. Την κάθε ζημιά που κάνουν -ακόμα και αυτές που θα ήθελαν να κάνουν- πρέπει να την επανορθώσουν πλήρως και επιπλέον να τους επιβληθεί μια ανάλογη ποινή. Όταν εκτελεστεί πια αυτή η ποινή, μόνο τότε μπορούν να γίνουν δεκτά στην πρώτη βαθμίδα της πνευματικής τελειοποίησης. Στις θάλασσες είναι φυσικά δύσκολο να επανορθώσουν οτιδήποτε. Αλλά κανένα πνεύμα δεν μπορεί να κάνει το καλό αν δεν είναι το ίδιο καλό και αυτό επιβεβαιώνεται από το ακόλουθο φαινόμενο: τα πνεύματα σε τέτοια κατάσταση πρέπει να ταπεινωθούν τελείως προτού είναι σε θέση να εξιλεωθούν για τις κακές τους πράξεις.

Και επειδή ο βυθός της θάλασσας είναι το βαθύτερο τμήμα της γης, πρέπει τα υπεροπτικά πνεύματα να κάνουν αυτό το ταξίδι ταπεινοφροσύνης για να ξαναγεννηθούν με τον καιρό

και σαν τέτοια να ανεβούν στις ψηλότερες σφαίρες για να προσφέρουν ωφέλιμες υπηρεσίες. Γίνονται πράγματι καλύτερα αυτά τα πνεύματα μετά από αυτό το ταξίδι που κάνουν; Εδώ έχουμε πολλά και διάφορα αποτελέσματα: μερικά πνεύματα βελτιώνονται ήδη καθ' οδόν και μπορούν να επιστρέφουν μέσα από αυτόν τον θαλάσσιο δρόμο, αν βέβαια δεν αποδειχτεί κάτι το κακό πάνω τους. Μια τέτοια επιστροφή γίνεται αντιληπτή το πρωί με την άσπρη ομίχλη που βγαίνει από τα ρυάκια, τα ποτάμια και τους χειμάρρους. Αυτή έλκεται από τον ήλιο, ανεβαίνει προς τις υψηλότερες σφαίρες και χάνοντας τη φυσική της υπόσταση γίνεται αόρατη.

Ένα άλλο είδος πνευμάτων, των οποίων ο θυμός ξαναφουντώνει, κρύβονται τη νύκτα σε φαράγγια και χάσματα βουνών, αρχικά σαν γκρίζα ομίχλη. Με αυτόν τον τρόπο μπορούν να συμμετάσχουν ενεργά στην επόμενη έφοδο.

Ένα τρίτο είδος πνευμάτων καταφέρνει πραγματικά να φτάσει στη θάλασσα. Αφού φτάσουν εκεί σχηματίζουν συμμορίες, ανάλογα με το βαθμό της κακίας τους, και κυριαρχούν πάνω από τη θάλασσα. Ένας ναυτικός σίγουρα μπορεί να διηγηθεί πολλά για το πόσο καταστρεπτική είναι η δύναμη της θαλάσσιας καταιγίδας. Όταν αυτά τα κακόβουλα πνεύματα θέλουν να επιβάλουν το κακό, πρώτα στέλνουν ένα ή δύο αραιά συννεφάκια -που ο πεπειραμένος ναυτικός το γνωρίζει πολύ καλά- για να κατασκοπεύσουν την περιοχή πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας και να εξακριβώσουν αν κάπου στον ορίζοντα φαίνονται πνεύματα ειρήνης. Αν υπάρχουν τέτοια, τότε εξαφανίζονται αμέσως αυτά τα συννεφάκια. Σπάνια σ αυτή την περίπτωση θα ξεσπάσει μεγάλη καταιγίδα.

Όταν οι κακοπροαίρετοι αυτοί κατάσκοποι δεν συναντήσουν κάποιον εχθρό, μέσα σε λίγα λεπτά γεμίζει ο ουρανός από πυκνά σύννεφα καταιγίδας, από τα οποία πολύ γρήγορα ξεσπάνε τα σφοδρότατα μπουρίνια που αναταράσσουν τη θάλασσα. Όμως και αυτή η επιχείρηση έχει πάντα ένα κακό τέλος, γιατί μέσα σε χρόνο μηδέν οι φρουροί των βουνών στέλνουν στρατιές από ειρηνικά πνεύματα. Αυτές ρίχνονται πάνω στα ορμητικά σύννεφα, τα εκσφενδονίζουν στο χαλάζι ή στη θυελλώδη βροχή και από εκεί στη θάλασσα, και με την ευκαιρία αυτή ελευθερώνουν τα ταπεινωμένα πνεύματα από την ακούσια φυλάκισή τους. Τα κακά πνεύματα που έπαιξαν έναν υποδεέστερο ρόλο τα προωθούν γρήγορα στο βόρειο πόλο. Τα πιο κακοήθη τα εξορίζουν για πολύ καιρό στο σκληρό πάγο του νότιου πόλου.

Έτσι τελειώνει η ανταρσία αυτών των πνευμάτων: τα καταχθόνια πνεύματα οδηγούνται σε ένα ασφαλές μέρος, τα καλά όμως κρατούνται για να προσφέρουν πολλές ωφέλιμες υπηρεσίες. Ποιες είναι αυτές;

Η πρώτη τους δουλειά είναι να πάνε στα ορεινά λειβάδια και μάλιστα σ' εκείνα τα σημεία που βρίσκονται λίγο πριν τις φαλακρές κορυφές των βράχων. Εδώ πρέπει να φροντίσουν για τη διατήρηση των βουνοκορφών ή για μια ενδεχόμενη διάλυσή τους.

Αυτό το κατορθώνουν, με το να μοιράζουν όλη την υγρασία στους πόρους των πετρωμάτων, έτσι ώστε τα πετρώματα από μέσα προς τα έξω να κρατούν πάντα την ίδια ιδιότητα. Από την άλλη πλευρά πάλι, πρέπει να προωθήσουν τα κομμάτια των βράχων που έχουν αποκοπεί προς τα κάτω για να έλθουν πιο κοντά στον προορισμό τους που είναι η λύτρωση.

Αν δεν δώσουν τη δέουσα προσοχή, τότε παρατηρείται συχνά το φαινόμενο ότι δηλ. τα κακά πνεύματα ξεκολλούν έναν ολόκληρο βράχο και τον εξακοντίζουν στα βάθη. Ένας τέτοιος αποκομμένος βράχος πρέπει να συντηρείται καλά, να βρει ένα σίγουρο μέρος να σταθεί μέσα σε ένα ρυάκι ή ποτάμι για να μην εκραγούν πρόωρα τα κακά πνεύματα που είναι ακόμα κλεισμένα μέσα του. Αν συνέβαινε αυτό τότε θα μπορούσε να καταστρέψει και ολόκληρη τη γη! Γι' αυτό το λόγο θα συναντήσετε συνήθως έναν τέτοιο αποκομμένο βράχο σε ένα χαντάκι κοντά σε κάποια πηγή ή μισοθαμμένο στη γη και σκεπασμένο με βρύα ή ακόμα θα το βρείτε κομματιασμένο ή και ολόκληρο σε κάποιο ρυάκι ή ποτάμι. Αυτός είναι και ο λόγος του γιατί συναντάμε συχνά πελώριους ογκόλιθους εκεί που δεν υπάρχουν βραχώδεις οροσειρές ή κάποια παρόμοια πετρώματα.

Οι ερευνητές της φύσης βεβαίως θα πουν: «Τι είναι αυτά τα γελοία πράγματα! Αυτό οφείλεται στο βάρος του νερού που αυξάνεται όσο γρηγορότερη και ορμητικότερη είναι η πτώση». Από φυσική άποψη έχουν βέβαια δίκιο, όπως δίκιο έχει και αυτός που λέει ότι 2 επί 2 κάνει 4. Ξέρει όμως ο μαθηματικός τι κρύβεται πίσω από τη μαθηματική πράξη; Γνωρίζει τις μονάδες που φτιάχνουν το αποτέλεσμα του; Γνωρίζει βέβαια τον αριθμό των πραγμάτων σύμφωνα με τη δική του λογική και από την ανθρώπινη σκοπιά. Γνωρίζει όμως και την ουσία των πραγμάτων που μέτρησε; Μπορεί να υπολογίσει το αμέτρητο πλήθος των πραγμάτων και την ποικιλία των στοιχείων και των δυνάμεων που χρειάζονται για το σχηματισμό ενός πράγματος; Αν το ανεγνώριζε, τότε θα συνειδητοποιούσε το πόσο επιφανειακά παρατηρεί τα πράγματα!

Αλλά και η εξήγηση του φυσιογνώστη δεν είναι πολύ καλύτερη. Βλέπει βέβαια το νερό να κυλάει. Όμως τι χρειάζεται για να κυλήσει το νερό και πώς αποκτά τη σωστή βαρύτητα; Και αυτή η βαρύτητα σε τι συνίσταται; Αυτό είναι αδιανόητο και για τον πιο εύστροφο φυσιογνώστη! Ποιος κουβαλάει λοιπόν το νερό στην κορυφή του βουνού, ποιος το μαζεύει εκεί και το στέλνει προς τα Κάτω; Αυτό πάλι είναι μια άλλη ερώτηση! Εδώ θα αναφέρουμε σίγουρα την εσωτερική πίεση και το νόμο της αμοιβαίας έλξης. Ποιος όμως ασκεί την πίεση και την αμοιβαία έλξη; Γι' αυτό σίγουρα τα πάντα στη γη οφείλουν την ύπαρξή τους σε κάθε λογής πνεύματα, είτε καλά είτε κακά!

Όταν πάτε σε κάποιο βουνό, πότε-πότε θα συναντήσετε μέρη που μοιάζουν κατεστραμμένα σαν να είναι απολιθωμένα και νεκρά. Ωστόσο αυτά τα μέρη κυρίως είναι όλο ζωντάνια, γιατί εδώ τα ωφέλιμα πνεύματα επαγρυπνούν και φροντίζουν για να επαναφέρουν με τον καιρό την τάξη. Αν νιώθετε σε ένα τέτοιο μέρος ευχάριστα, π.χ. εκεί όπου φυτρώνουν βότανα που ευωδιάζουν, εκεί ακριβώς ζουν πιο ευτυχισμένα και ειρηνικά πνεύματα. Τούτα τα πνεύματα έχουν μια πιο ήρεμη αλλά ταυτόχρονα και πιο σπουδαία εργασία να κάνουν απ' ό,τι τα προηγούμενα.

Σ' εκείνα όμως τα ύψη των βουνών που είναι συνέχεια σκεπασμένα με χιόνι και πάγο και όπου αρχίζει η πρώτη περιοχή με τα τελειοποιημένα πνεύματα, εκεί ακριβώς συναντιέται ο ουρανός με τη γη. Το γήινο κρύο συμβολίζει εκεί την πλήρη έλλειψη εγωισμού και παράλληλα δείχνει τον ανώτατο βαθμό της αλληλεγγύης μέσα στη φύση.

Αν κάποιος περιπλανήθηκε σε τέτοια υψόμετρα, αυτός σίγουρα θα συνάντησε και θα είδε τα κατώτερα στρώματα του ουρανού. Αυτό γίνεται κατανοητό με τον ακόλουθο τρόπο: τέτοια σημεία επαφής μπορούν να υπάρξουν μόνο εκεί όπου η γη είναι αποδεσμευμένη από τον ανθρώπινο φθόνο. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο ο Γκροσγκλόνκερ είναι ένα τέτοιο σημείο επαφής. Και αν κάποιος άνθρωπος θα ήθελε να κατασκευάσει στην ψηλότερη κορυφή του κάτι που θα απέφερε εγκόσμια κέρδη, τα αγνά πνεύματα θα προσπαθούσαν αμέσως να εξαφανίσουν τέτοιες εγκαταστάσεις. Ένας τέτοιος λοιπόν χώρος διατηρείται από τα πνεύματά του πάντα αμόλυντος.

Πώς βελτιώνονται τα πνεύματα της φύσης

Όσον αφορά την τρίτη μορφή πνευμάτων και αυτή χωρίζεται σε τρεις ομάδες: στην κατώτερη, στη μεσαία και στην ανώτερη. Στην κατώτερη ομάδα ανήκουν εκείνα τα πνευματικά όντα που κατοικούν στο εσωτερικό των βουνών και επιβλέπουν τα μέταλλα, τις πηγές του νερού, τα πετρώματα και το χώμα. Αυτό το είδος πνευμάτων υποδιαιρείται σε πνεύματα της φωτιάς, της γης και του νερού. Αυτά τα πνεύματα δεν είναι ούτε κακόβουλα αλλά ούτε και καλόβουλα, βρίσκονται ανάμεσα στο καλό και το κακό. Γι' αυτό και τα μεν πνεύματα της φωτιάς στοχεύουν στο να λιώνουν τα μέταλλα, τα δε πνεύματα του νερού στο να περιορίζουν τα πνεύματα της φωτιάς στη δουλειά τους, και τα πνεύματα της γης στο να μην υπερβαίνουν τα πνεύματα της φωτιάς και του νερού τα όριά τους. Αν λοιπόν κάποιος θέλει να πειστεί για την ύπαρξη αυτών των πνευμάτων, δεν χρειάζεται παρά να ρωτήσει τους απλούς ανθρακωρύχους. Ανάμεσα σ' αυτούς θα υπάρχουν σίγουρα και μερικοί που θα συνάντησαν τουλάχιστον μία, δύο ή και τρεις φορές στη ζωή τους ένα στοιχείο του βουνού. Αυτά τα πνεύματα σπάνια εμφανίζονται στην επιφάνεια της γης, γιατί ο εσωτερικός κόσμος του βουνού τους φαίνεται πολύ πιο συναρπαστικός από τον εξωτερικό. Η ύλη δεν τους δημιουργεί εμπόδιο στο να μετακινούνται εδώ κι εκεί. Σε

όποια κατεύθυνση και να θέλει να κινηθεί ένα τέτοιο πνεύμα περνάει τη φωτιά, το νερό και την πέτρα πιο άνετα από ό,τι εσείς στον αέρα. Γιατί όπου εσείς βλέπετε ύλη, το πνεύμα δεν βλέπει παρά μόνο την αντίστοιχη ουσία δηλ. το πνευματικό. Γιατί μόνο αυτό έχει υπόσταση για το πνεύμα. Η χειροπιαστή ύλη δεν υπάρχει γι' αυτό.

Αν κάποιος που δεν πιστεύει στα πνεύματα, τα κακολογήσει, αυτά θα εξοργιστούν τόσο πολύ που θα τον εκδικηθούν Αλίμονο σ' αυτόν που θα πέσει στα χέρια τους! Αντίθετα ο πράος άνθρωπος δεν έχει τίποτα να φοβηθεί. Αν κάποιος καλόπιστος και καλοπροαίρετος άνθρωπος χαθεί μέσα στις υπόγειες σπηλιές και στις στοές του βουνού, αυτά τα πνεύματα του δείχνουν σχεδόν πάντα κάποια διέξοδο. Αυτό μπορεί να σας το διαβεβαιώσουν παλιοί ανθρακωρύχοι από διά φορές περιοχές.

Το δεύτερο είδος αυτών των πνευμάτων ασχολείται με τις υπάρξεις πάνω στην επιφάνεια της γης. Υπάρχουν πολλά τέτοια πνεύματα. Ένα μέρος από αυτά τα πνεύματα φροντίζει το φυτικό βασίλειο, δηλ. τα δέντρα, τους θάμνους, τα φυτά, το γρασίδι, τα βρύα και τα μανιτάρια. Κατευθύνει τη δραστηριότητα των πνευμάτων μέσα στα φυτά που δεν απελευθερώθηκαν ακόμα. Μεριμνάει να διατηρήσει το κάθε φυτό το χαρακτηριστικό του σχήμα και την ποιότητά του. Το άλλο μέρος των πνευμάτων φροντίζει το ζωικό βασίλειο, δηλ. να διατηρήσει το κάθε ζώο τη χαρακτηριστική του μορφή, την ποιότητά του και τη δραστηριότητά του.

Το δεύτερο αυτό είδος πνευμάτων σπάνια το βλέπει ο άνθρωπος, γιατί αυτά τα πνεύματα, επειδή έχουν πολύ λίγο χρόνο στη διάθεσή τους, δεν εμφανίζονται αναίτια. Εντούτοις υπάρχουν ακόμα πάνω στο βουνό μερικοί ευσεβείς βοσκοί που συχνά τα αντίκρυσαν. Οι βοσκοί αυτοί μπορούν να σας διηγηθούν το πώς αυτά τα πνεύματα συχνά προστάτεψαν τις αγελάδες και τα αρνιά τους από τις συμφορές που φέρνουν οι σφοδρές καιταιγίδες. Και αν κάποιος λιγότερο αφοσιωμένος στη θρησκεία δε συνάντησε τέτοια πνεύματα εντούτοις συχνά θα ταραχτήκε από την παρουσία τους, ιδίως στα εκτεταμένα δάση των βουνών ή στα βοσκοτόπια, όταν πέρασε ανάμεσα σε κοπάδια από άλογα, αγελάδες και αρνιά. Αυτή η ταραχή είναι ένα λίγο έως πολύ άσχημο ανατριχιαστικό συναίσθημα. Αν κάποιος ένιωσε ένα τέτοιο συναίσθημα, να είναι σίγουρος ότι αυτά τα πνεύματα του δήλωσαν την παρουσία τους. Ποια υπόσταση αντιπροσωπεύουν αυτά τα πνεύματα στον καθεαυτό κόσμο των πνευμάτων θα το δούμε παρακάτω.

Το τρίτο είδος των πνευμάτων σπάνια το αντιλαμβανόμαστε. Εδώ δεν μπορούμε να καταλάβουμε ούτε την επιρροή αυτών των πνευμάτων ούτε και κάτι για την ίδια τους την υπόσταση. Αυτά τα πνεύματα επιβλέπουν τον αέρα και τον αιθέρα. Γι' αυτό ακριβώς και οι παλαιοί τα ονόμαζαν «πνεύματα του αέρα» ή αερικά.

Αν παρακολουθήσετε την πορεία των ανέμων ιδίως των βορειοανατολικών που πνέουν συνήθως γύρω στα μεσάνυχτα ή 1 -2 ώρες μετά τη δύση του ηλίου, τότε θα

παρατηρήσετε και την επίδραση των πνευμάτων που φανερώνεται σαν ένα ρίγος και δημιουργεί αναταραχή ακόμα και στα κατοικίδια ζώα. Να είστε σίγουροι ότι τέτοια φαινόμενα προέρχονται από τα αέρινα πνεύματα και μάλιστα τα κατώτερης μορφής.

Αν παρατηρήσετε τα παράδοξα σχήματα που έχουν συχνά τα σύννεφα, μπορείτε και πάλι να σιγουρευτείτε ότι τα σχήματα αυτά οφείλονται στην επίδραση αυτών των πνευμάτων. Το ίδιο το σύννεφο δεν αποτελείται βέβαια από αυτά τα πνεύματα. Όσον αφορά όμως το σχήμα τους, αυτό εξαρτάται από τα αέρινα πνεύματα και από το πως αναποδογυρίζουν το ένα στρώμα του αέρα πάνω στο άλλο, έτσι ώστε τα πνεύματα του σύννεφου -προ πάντων αυτά κατώτερης τάξης - να μπορούν να πάρουν μόνο εκείνη τη μορφή που τους επιτρέπει η κατεύθυνση του στρώματος του αέρα. Αυτό συμβαίνει για να μπορούν τα πνεύματα ειρήνης, των οποίων ο σχηματισμός είναι ελεύθερος, να αναγνωρίζουν από τη μορφή τους τα κακόβουλα πνεύματα και τις προθέσεις τους. Εδώ λοιπόν διακρίνουμε μόνο την επιρροή των πνευμάτων αλλά όχι τα ίδια τα πνεύματα. Ένα άλλο είδος πνευμάτων που κατέχει ψηλότερη θέση και βρίσκεται ήδη στον αιθέρα, παρουσιάζεται με την σπάνια μορφή της *Fata morgana*. Όταν αυτά τα ανώτατα πνεύματα του αιθέρα ηρεμήσουν πλήρως την επιφάνεια του αέρα, τότε αυτή η επιφάνεια γίνεται λεία σαν καθρέφτης. Αν όμως η επιφάνεια του αέρα είναι διαρκώς ταραγμένη από άγρια κύματα, όπως ακριβώς συμβαίνει και στην επιφάνεια της θάλασσας ή της λίμνης όταν ταραζεται από τον αέρα ή από φουσκοθαλασσιά, τότε βέβαια δεν γίνεται αντικατοπτρισμός.

Η *Fata morgana* υπάρχει μόνο για να διευκολύνει τα πνεύματα ειρήνης που βρίσκονται στα ανώτερα στρώματα του αιθέρα να παρακολουθούν τις κρυφές πράξεις των κακών πνευμάτων στα ρήγματα και στα φαράγγια των οροσειρών. Ή ακόμα και για να ερευνά με σιγουριά τις κρυφές βλέψεις αυτών των πνευμάτων που ανέβηκαν στον αέρα σαν σύννεφο.

Μη σκεφτείτε ότι ο ταραγμένος αέρας σαν ύλη, αποτελεί γι' αυτά εμπόδιο στο να βλέπουν. Μπορούν εύκολα με τα διαπεραστικά πνευματικά μάτια που βλέπουν σε βάθος, να αναγνωρίσουν τις μηχανορραφίες των κακών πνευμάτων. Η γαλήνη που επικρατεί στην επιφάνεια του αέρα οφείλεται απλά στο γεγονός ότι τα ανώτερα πνεύματα παρατηρούν με μεγάλη προσοχή τα κατώτερα πνεύματα για να δουν τι κάνουν.

Αυτό είναι το τρίτο είδος πνευμάτων που εξακολουθεί να παραμένει μαζί με τα άλλα ανώτερα πνεύματα ειρήνης στις περιοχές με πολλούς παγετώνες, ιδίως όταν επικρατεί ηρεμία. Ωστόσο αν χρειαστεί μπορούν να επεκταθούν αστραπιαία σε όλες τις περιοχές της γης. Σ' αυτό το τρίτο είδος πνευμάτων δεν πρέπει να συμπεριλάβετε τα κατώτερα πνεύματα που βρίσκονται στα σύννεφα αλλά ούτε και τα ειρηνικά

πνεύματα, παρά μόνον τα αιθέρια πνεύματα που έχουν επωμισθεί να διατηρούν τη γαλήνη στην επιφάνεια του αέρα.

Υπάρχουν βέβαια και ανώτερα πνεύματα που καθοδηγούν και κατευθύνουν τους πλανήτες και τους ήλιους στο σύμπαν καθώς και ακόμα πιο ανώτερα πνεύματα που προστατεύουν τον άνθρωπο. Αυτά όμως τα πνεύματα προορίζονται για κάποια άλλη ψηλότερη θέση και δεν έχουν καμία σχέση με την ίδια την τάξη πάνω στη γη. Γι' αυτό δεν χρειάζεται να το αποκαλύψουμε. Έτσι τελειώσαμε με το μέρος του Γκροσγκλόκνερ που ασχολείται με τα πνεύματα. Ό,τι ισχύει εδώ, ισχύει και για όλα τα βουνά. Τώρα θα στραφούμε στο θρησκευτικό μέρος.

Τι είναι αυτό που ξυπνά το πνεύμα
σε μια ορειβασία

Για να εννοήσετε το πνευματικό μέρος, πρέπει πρώτα να εξοικειωθείτε λίγο με το σχήμα ενός βουνού. Γι' αυτό πρέπει ή οι ίδιοι να ανεβείτε στο βουνό ή να παρατηρήσετε τουλάχιστον καλοφτιαγμένες εικόνες βουνών που ξυπνούν την καρδιά και έτσι το πνεύμα αρχίζει να προβληματίζεται στο θέαμα τέτοιων βουνών. Δηλ. πρέπει κάποιος να αναρωτηθεί εάν και πώς θα ήταν δυνατόν να βρει κάποιο μονοπάτι για να ανέβει ψηλά. Ο προβληματισμός αυτός επιβεβαιώνεται και από την παρόρμηση που νιώθει κάποιος, ανεβαίνοντας στο βουνό, να φτάσει ως την ψηλότερη κορυφή. Έχετε αναρωτηθεί πού μπορεί να βασίζεται αυτή η παρόρμηση; Νομίζετε ότι κρύβεται στη χαρά που νιώθουμε απενίζοντας μακριά ή στην επιθυμία να απολαύσουμε όσο γίνεται πιο καθαρό αέρα; Όποιος υποθέτει κάτι τέτοιο δεν γνωρίζει παρά τη μισή αλήθεια και τελικά θα καταλάβει ότι δεν είναι ο μοναδικός λόγος που οι ψηλές κορυφές των βουνών προσελκύουν τόσους πολλούς ανθρώπους. Η βασική αιτία είναι η «αφύπνιση» του πνεύματος, δηλ. και εδώ ισχύει ότι όλα τα ομοειδή έλκονται.

Το πνεύμα έλκει το πνεύμα, όπως ακριβώς η ύλη έλκει την ύλη και η σάρκα έλκει τη σάρκα. Όταν κάποιος άνθρωπος θελήσει να ανεβεί σε ψηλό βουνό, με αυτή του την απόφαση γεννιέται ένας παλμός στη θέλησή του, που τον ωθεί προς τα πάνω στις ψηλές πνευματικές σφαίρες. Τα πνεύματα ενημερώνονται για τον σκοπό του και σύντομα θα του ανταποδώσουν αυτόν τον παλμό. Τα πνεύματα αφυπνίζουν με έναν τρόπο πνευματικομαγνητικό το πνεύμα του ανθρώπου που είναι ακόμα αδύναμο και βρίσκεται σε λήθαργο. Αυτό βέβαια δε διαρκεί πάντοτε αλλά μόνο κάποια μικρή ή μεγάλη χρονική περίοδο.

Όταν λοιπόν ο άνθρωπος ανεβεί σε τέτοια υψόμετρα, το πνεύμα του χαίρεται γιατί βρίσκεται ανάμεσα σε όμοιά του. Ωστόσο επειδή τα ελεύθερα πνεύματα είναι της επίγνωσης ότι ένα τέτοιο ανώριμο πνεύμα δεν ανήκει εκεί, διακόπτουν την επαφή μαζί του και έτσι το πνεύμα επιστρέφει στην αδρανή του μορφή και το ανθρώπινο

σώμα νιώθει δυσάρεστα σε τέτοια ύψη. Ξαναγουρίζει πάλι πίσω στην κοιλάδα, στο περιβάλλον που τον αντιπροσωπεύει.

Αυτός λοιπόν είναι ο βασικός λόγος που το βουνό και οι ψηλές κορυφές του προσελκύουν τόσο πολύ τον άνθρωπο, όταν αυτός δεν έχει σαν μόνιμη σκέψη του τα επίγεια αγαθά. Για τους υλιστές ανθρώπους η περίπτωση είναι διαφορετική. Αυτοί ή δεν βρίσκουν ενδιαφέρον για κάτι τέτοιο, δηλ. το πνεύμα τους είναι τόσο αδύναμο και άρρωστο που είναι ανίκανοι να έχουν κάποια πνευματική επικοινωνία. Ή όταν τέτοιοι άνθρωποι ανεβούν σε ένα βουνό, πηγαίνουν για να αποκτήσουν κάποιο υλικό όφελος ή για να καυχηθούν. Συχνά τέτοιοι ορειβάτες τιμωρούνται από τα πνεύματα ειρήνης γι' αυτή τους τη ματαιόδοξη προσπάθεια.

Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο και με τον άνθρωπο που ανεβαίνει στο βουνό παρακινούμενος από μία ανώτερη παρότρυνση. Ένας τέτοιος άνθρωπος επιστρέφει πάντα εύλογη μένος και δυναμωμένος και μάλιστα σε τέτοιο βαθμό που το πνεύμα του παραμένει αφυπνισμένο και ο ίδιος μεταμορφώθηκε σε οραματιστή και προφήτη. Γι' αυτό επανειλημμένα σας έχω συμβουλέψει να πηγαίνετε ευχάριστα στα βουνά, γιατί αν το πνεύμα ξυπνά έστω και για λίγο, η τόνωση που δέχεται παραμένει. Όταν λοιπόν ένας καλοπροαίρετος άνθρωπος αφήνει τα ανώτερα πνεύματα να τον μαγνητίσουν πνευματικά με καλή πρόθεση και χρησιμοποιεί συγχρόνως και το «φάρμακο» της αγάπης, τότε σύντομα θα επιτύχει την αναγέννηση του πνεύματος.

Τα βουνά διαλαλούν την Αγάπη και τη Σοφία

Ένα βουνό με παγετώνες όπως είναι ο Γκροσγκλόκνερ, διαλαλεί μόνιμα και σταθερά την αγάπη και προφητεύει με σοφία. Πώς είναι δυνατόν να ακούμε ένα βουνό να διαλαλεί την αγάπη και τη σοφία; Δεν υπάρχει άλλη πιο εύκολη απάντηση από το να εξετάσουμε για να βρούμε την αλήθεια σ αυτή τη διπλή φωνή των βουνών. Το βουνό είναι η πατρίδα των πνευμάτων ειρήνης, που σύντομα αποδεικνύονται και σαν ενεργητικοί μεσολαβητές, παντού όπου υπάρχει κάποια διαφωνία. Από τη στιγμή που δύο διαφορετικών απόψεων άνθρωποι ανέβουν μαζί στο βουνό, τα συναισθήματά τους τονώνονται όλο πιο πολύ και έτσι φουντώνει το συναίσθημα της αγάπης ολοένα και πιο δυνατά. Όταν αυτοί οι δύο άνθρωποι φτάσουν στα ύψη του βουνού δυναμώνει σιγά-σιγά το αίσθημα της συμπάθειας στον καθένα χωριστά και συχνά συμβαίνει να μη θέλουν πια να συμπεριφέρονται εχθρικά μεταξύ τους. Όταν οι καρδιές είναι σκληρότερες, τότε τα πνεύματα στέλνουν πότε-πότε στους δύο εχθρούς αρκετές συμφορές έτσι ώστε φαινομενικά μόνο να κινδυνέψουν θανάσιμα, πράγμα που οδηγεί συχνά σε αλληλοβοήθεια και ξαφνικά μακρόχρονες έχθρες μετατρέπονται σε στενή φιλία.

Το ότι αυτό αληθεύει, το αποδεικνύει και μια άλλη παρατήρηση. Σε μεγάλα φυσικά φαινόμενα, όπως καταστρεπτικές κακοκαιρίες, μεγάλες πλημμύρες κ.λπ., ακόμα και

τα πιο άγρια θηρία γίνονται τόσο ήρεμα και φιλικά, που συμπεριφέρονται συντροφικά στους ανθρώπους και στα ήμερα ζώα, όπως ακριβώς τα περιστέρια. Αφού οι θανάσιμοι κίνδυνοι μπορούν ακόμα και τα άγρια ζώα να τα προδιαθέσουν φιλικά, τότε σίγουρα θα το κατορθώσουν και με τους ανθρώπους, ιδιαίτερα σε τέτοια υψόμετρα όπου τα πνεύματα ειρήνης επηρεάζουν τα συναισθήματα.

Τα βουνά αποκαλύπτουν στα μάτια των φιλομαθών ανθρώπων το μεγάλο βιβλίο της ιστορίας της αρχέγονης εποχής και τους διηγούνται πως ήταν περίπου τότε. Εδώ τα βουνά παρουσιάζονται σαν τους καλύτερους και πιο αξιόπιστους μάρτυρες των μεγάλων γεγονότων που συνέβησαν στον κόσμο και στη φύση. Όταν κάποιος ανεβεί στις γυμνές κορυφές τους, με το που αντικρύζει τους χαρακτηριστικούς σχηματισμούς τους, θα αναρωτηθεί αν τα βουνά ήταν έτσι από καταβολής κόσμου ή αν σχηματίστηκαν εκ των υστέρων και πως έφτασαν στη σημερινή τους μορφή. Και ο πρόβληματισμένος άνθρωπος θα πάρει την απάντηση αντικρύζοντας τις πολλές πέτρες που έχουν κατακυλίσει: «Αλλάξαμε πολλές μορφές από την αρχή της γένεσής μας. Το ύψος που είχαμε παλιότερα βρίσκεται εδώ και καιρό θαμμένο κάτω από τα πόδια μας. Τώρα σκεπάζει τα βάθη από τις κοιλάδες και τα φαράγγια. Εσύ τώρα που βλέπεις τις διαφορετικές κλίσεις των πετρωμάτων μας και ανακαλύπτεις ανάμεσα στα φύλλα τους ευδιάκριτα αποτυπώματα από φυτά και ζώα, που συνήθως ζουν στις πεδιάδες, μπορείς λοιπόν να συμπεράνεις με σιγουριά ότι παλιότερα ήμασταν μια επίπεδη περιοχή και μόνο μετά από σοφή απόφαση του Δημιουργού ανυψωθήκαμε πάνω από τις πεδιάδες. Αν εξακολουθήσεις να κοιτάς τα φαράγγια μας, τους βράχους και τις σχισμές μας, εύκολα θα συμπεράνεις το πως άλλοτε οι πλημμύρες και οι ισχυρές καταιγίδες δοκίμασαν τις γιγάντιες δυνάμεις τους πάνω στα σκληρά μέτωπά μας!».

Έτσι μιλούν τα βουνά και εξηγούν στους ανθρώπους το πώς προέκυψαν, πώς διαμορφώθηκαν και γιατί σήμερα έχουν μια τέτοια μορφή.

Και τι λένε ακόμα τα βουνά; Όταν ένας πιο πνευματώδης άνθρωπος δεν βρίσκει τίποτε άλλο στα ύψη των βουνών παρά μόνο γυμνές πέτρες, χιόνια και παγωμένες πλαγιές, τότε του λένε τα βουνά: «Δες άνθρωπε, εσύ που πάντα επιδιώκεις να ανυψωθείς γεμάτος περηφάνεια πάνω από τα' αδέρφια σου για να κυριαρχείς, πόσο μάταιη είναι η σκέψη σου να θέλεις να ηγείσαι. Όπως εσύ μας βλέπεις γυμνά, κρύα, χωρίς αισθήματα και νεκρά, ακριβώς το ίδιο είσαι και συ μέσα στη μανία σου να κυριεύεις. Γι' αυτό διδάξου από εμάς! Ταπεινώσε τη στείρα ψυχρή λογική σου, όπως χαμηλώνουμε και εμείς. Αντ' αυτού θα μεγαλώσει η αγάπη σου και η ζωή σου θα προοδεύσει στον τομέα που σου έχει προορίσει ο Θεός. Άφησε τη νοημοσύνη σου, που υποτίθεται ότι φτάνει μακριά, να την καλύψουν σύννεφα ταπεινοφροσύνης. Έτσι η νοημοσύνη σου θα γίνει ευλογημένη βροχή που πέφτοντας στα βάθη της αγάπης σου θα τη ζωογονήσει».

Αν αντίθετα ανέβει ένας άλλος άνθρωπος στα βουνά που αγαπάει το χρυσό και το ασήμι πάνω απ' όλα, θα πάρει ένα πολύ καλό μάθημα από τα βουνά που θα του πουν: «Πόσο βαθιά έχεις πέσει, ανόητε άνθρωπε! Ό,τι εσύ πιο πολύ αγαπάς, δεν είναι τίποτε άλλο παρά τα σκουπίδια μας. Πόσα πολλά και υπέροχα φυτά φυτρώνουν στα βοσκοτόπια μας και θρέφουν τα ζώα! Πόσες χιλιάδες από τα ωραιότερα δέντρα φυτρώνουν εδώ πάνω σε μας και σου δίνουν το ξύλο που σου χρησιμεύει! Μέτρησε τις κρυστάλλινες πηγές που πηγάζουν από τα σπλάχνα μας και ευλογούν τις πεδιάδες και τις κοιλάδες! Πόσο συχνά βλέπεις τις κορυφές μας σκεπασμένες με σύννεφα και τρομερές καταιγίδες να λυσομανούν στα μέτωπά μας! Αυτό το αναλαμβάνουμε εμείς για να παραμείνουν οι κοιλάδες και οι πεδιάδες που ευλογήσαμε ανέπαφες από μεγάλες καταστροφές. Χρόνο με το χρόνο βλέπεις τις κορυφές μας θαμμένες κάτω από το αιώνιο χιόνι και πάγο και έτσι τραβάμε την παγωνιά για να μπορούν οι κοιλάδες και οι πεδιάδες να χαίρονται τη ζεστασιά που τους δίνει ζωή. Γι' αυτό παράτησε την ανοησία σου και στο μέλλον μη σκαλίζεις πια τα σπλάχνα μας, αλλά περιπλανήσου καλύτερα στα βοσκοτόπια μας και στα υψώματά μας. Και να είσαι σίγουρος ότι ένα φυτό, μια σταγόνα από τις πηγές μας και μια ματιά από τα ύψη μας στο απέραντο πεδίο ενέργειας του παντοδύναμου Πατέρα σου και Δημιουργού, θα σου χρησιμεύσει πολύ περισσότερο από το αν είχες αδειάσει όλα τα κοιτάσματά μας!».

Ο κόσμος του βουνού τονώνει το πνεύμα

Τι άλλο διδασκόμαστε από την ύπαρξη του βουνού; Εδώ ο κάθε αμερόληπτος και ανεπηρέαστος ορειβάτης μπορεί να ακούσει με τη δική του αντίληψη ξεκάθαρα τα εξής λόγια: «Κοίτα εμάς, οδοιπόρε της γης, πόσο ελεύθερα και ανεξάρτητα ατενίζουμε από τις ψηλές κορυφές μας τα βάθη της δημιουργίας του Θεού! Στα μέτωπά μας φυσάει ελεύθερος αέρας και η ακτίνα του ήλιου σβήνει απαλά πάνω στην πλάτη μας! Γι' αυτό νιώσε σαν στο σπίτι σου, οδοιπόρε, στα υψώματά μας!»

Όποιος περπατήσει στα ψηλά βοσκοτόπια των οροσειρών, μαθαίνει πως μεγαλώνει ο ορίζοντάς του και πως πλουτίζεται ο κύκλος των συναισθημάτων του. Κατ' αυτόν τον τρόπο ενώνονται οι σκέψεις με τα συναισθήματά του. Και όποιος ποτέ μέχρι τώρα δεν έχει σκεφτεί με την καρδιά του, αισθάνεται τώρα για πρώτη φορά το πόσο μακριά μπορούν να φτάσουν οι σκέψεις του έξω από τον περιορισμένο ορίζοντα του νου. Εδώ μαθαίνει επίσης ο ανοιχτόμυαλος πεζοπόρος τι σημαίνει να νιώθει ελεύθερος στο ύψος των σκέψεων και στο βάθος των συναισθημάτων του. Επίσης μαθαίνει το πόσο χαρούμενη είναι εδώ η σκέψη για τον Θεό, όταν ο οδοιπόρος μπορεί να τον αναγνωρίσει ελεύθερα και να τον αγαπήσει στο μεγάλο ναό της απεραντοσύνης!

Πολύ μεγάλο είναι το όφελος για το πνεύμα γιατί στα ψηλά βουνά παίρνει δυνάμεις από την αρχική του Πατρίδα. Εκεί θα βρει και άλλη μια παρηγοριά, σύντομα τα βουνά θα τον αφήσουν να νιώσει πως ό,τι λέει ο εσωτερικός του κόσμος έστω και αν δεν το βλέπει καθαρά- είναι η αλήθεια. Γιατί εδώ βρίσκεται πραγματικά στο σπίτι του και μάλιστα ανάμεσα σ' εκείνους τους προγόνους του που παραμένουν πολύ καιρό ευτυχισμένοι σ' αυτήν την περιοχή των πνευμάτων. Τέτοια πράγματα διηγούνται τα βουνά και αν ο καθένας δεν αντιλαμβάνεται τις λέξεις, ωστόσο η ψυχή αντιλαμβάνεται έναν ευδιάκριτο ψίθυρο, και μέσα απ' αυτήν το νιώθει και η αγάπη του πνεύματος.

Να είστε βέβαιοι ότι τέτοια συναισθήματα δεν οφείλονται μόνο στην επίδραση του υψομέτρου, αλλά προέρχονται και από ευτυχισμένα πνεύματα που προηγήθηκαν για να ετοιμάσουν τον τόπο που θα μείνετε. Ό,τι ειπώθηκε εδώ ισχύει και για κάθε βουνό. Παρόμοια συναισθήματα θα μπορούσατε να νιώσετε και σε λιγότερο ψηλά βουνά καθώς και σε λόφους. Εντούτοις ζωντανεύουν μόνο σε μέρη όπου η αξίνα του ξυλοκόπου δεν ακούγεται πια.

Το βουνό τόπος θεϊκής αποκάλυψης

Τί άλλο διαλαλούν τα βουνά; Αυτό ας το διερευνήσουμε με μια απλή και σύντομη ιστορία. Για πολύ καιρό ένας ευσεβής άνθρωπος αναρωτιόταν αν θα του δινόταν η ευκαιρία στη ζωή του να Με δει έστω και για μία στιγμή. Συγχρόνως σκεφτόταν τι θα έπρεπε να κάνει για να αξιωθεί αυτής της χάρης. Παρόλο που ο ευσεβής γέροντας ήταν πεπεισμένος ότι ο άνθρωπος δεν είναι άξιος τέτοιας χάρης, όσο ζει τη γήινη ζωή του, είχε τόσο σφοδρή επιθυμία να Με αντικρύσει που τίποτα δεν τον σταματούσε.

Μ' αυτόν το φλογερό πόθο αποφάσισε να ψάξει σ' ένα ψηλό γειτονικό βουνό να βρει μια τοποθεσία που θα τον ενέπνεε ν' αυτοσυγκεντρωθεί και να προσεύχεται συνέχεια, όσο θα του το επέτρεπαν ο χρόνος και οι περιστάσεις. Γι' αυτό το λόγο κατασκεύασε έναν σταυρό και τον στερέωσε στο μέρος που διάλεξε για να μη το χάνει κάθε φορά που θα κατέφευγε εκεί. Μου υποσχέθηκε πανηγυρικά ότι δεν θα σταματήσει έως ότου Εγώ τον εισακούσω και δεχτώ την παράκλησή Του.

Τό 'πε και τό 'κανε! Τρία ολόκληρα χρόνια παρέμεινε ο άνθρωπός μας σ' αυτό το μέρος και συχνά προσευχόταν θερμά πολλές ώρες για να εισακούσω την παράκλησή του. Όταν βρισκόταν εκεί τον περιτριγύριζαν χιλιάδες ευλαβικά πνεύματα που τον ενδυνάμωναν τόσο πολύ, σύμφωνα με τη θέλησή Μου, ώστε μετά από ενάμισι χρόνο απέκτησε τη δυνατότητα της εσωτερικής όρασης του πνεύματος. Έτσι έφτασε στο σημείο να συνομιλεί πια με τα «συγγενικά» του πνεύματα για θέματα που τον απασχολούσαν και τον προβλημάτιζαν μέσα από την καρδιά του.

Τα καλά πνεύματα του επεσήμαναν ότι η επιθυμία του είναι υπερβολικά απαιτητική και δεν δείχνει ταπεινοφροσύνη, αφού έτσι κι αλλιώς έτυχε της μεγάλης εύνοιας από

Εμένα, ν' ανοίξουν τα μάτια του και να συνδιαλέγεται με τα πνευματικά αδέρφια του. Αυτό το δίδαγμα-επισήμανση των πνευμάτων δεν καρποφόρησε, γιατί αυτός ο γέροντάς τους ανταπάντησε: «Αγαπητά μου αδέρφια και φίλοι του Κυρίου μας, από τη στιγμή που για μία και παντοτινή φορά μπορώ να δω και να έχω τον Θεό, μου είναι αδιάφορος ολόκληρος ο κόσμος και ο ουρανός. Δεν θα με αποτρέψετε ποτέ από το σκοπό μου, γιατί θέλω και πρέπει να δω Εκείνον που αγαπώ πάνω απ' όλα!»

Κάθε φορά που άκουγαν τα πνεύματα αυτόν το λόγο, τον επαινούσαν για τη μεγάλη αγάπη που έδειχνε σε Μένα. Παρόλα αυτά απομακρύνθηκαν για κάποιο χρονικό διάστημα από κοντά του έτσι ώστε να μην βλέπει τίποτε άλλο εκτός από αυτά που έβλεπαν τα μάτια του. Αυτή η συμπεριφορά των πνευμάτων τον οδήγησε στη σκέψη ότι η απαίτησή του ήταν αμαρτωλή και έκατσε και συλλογίστηκε μια ολόκληρη μέρα τί έπρεπε να κάνει: Να ακολουθήσει τη διδασκαλία των πνευμάτων ή να παραμείνει πιστός στα δυνατά συναισθήματά του.

Τελικά νίκησαν τα δεύτερα και έκανε τη σκέψη: Ας γίνει ό,τι είναι να γίνει! Είμαι ένας αμαρτωλός όσο κουβαλώ αυτό το σώμα. Αλλά τι μπορεί να κάνει ένας αμαρτωλός όταν το πνεύμα του εξάπτεται από τη σφοδρή επιθυμία να δει Αυτόν, που τον δημιούργησε για την αιώνια ζωή; Και έτσι θέλω να μείνω πιστός στην αρχική μου επιθυμία. Δεν μπορώ να αφήσω αυτήν την αγάπη να ατονίσει. Δεν μπορώ να υπάρξω χωρίς αυτήν την Αγάπη!

Ο γέροντάς μας εξακολούθησε να πηγαίνει σ' εκείνο το μέρος και να προσεύχεται όλο και πιο θερμά. Όταν πια πέρασαν τρία χρόνια, εμφανίστηκε ένας άνθρωπος με ωραίο παρουσιαστικό αλλά φτωχοντυμένος και έκανε τον εξής διάλογο με το γέροντα προσκυνητή: «Άνθρωπε καλέ, τι κάθεται και κάνεις εδώ στα όρη τα ψηλά; Δεν ξέρεις ότι μόνο στις εκκλησίες προσεύχεται κανείς σωστά στον Κύριο; Εσύ όμως μπορείς και δείχνεις την ευσέβειά σου μόνο πάνω σ' αυτό το βουνό!». Και ο προσευχητής απάντησε: «Αγαπητέ φίλε, πρέπει να σου εξομολογηθώ, ότι ποτέ δεν μπόρεσα να προσευχηθώ με αληθινή ευλάβεια μέσα σε μία εκκλησία, μπόρεσα όμως εδώ σε αυτό το απόμακρο ύψος που το αισθάνομαι πραγματικά ιερό. Όταν κοιτάξω εδώ γύρω μου το χορτάρι, τα δάση και πάνω από μένα τον διάπλατο ελεύθερο ουρανό, νιώθω ότι οι ομορφιές ετούτες του μεγάλου φυσικού ναού του Θεού είναι σίγουρα πιο κοντά σε Αυτόν από ό,τι τα ξυλόγλυπτα που στολίζουν τις εκκλησίες!»

Τότε ο ξένος αποκρίθηκε: «Αγαπητέ φίλε, εδώ με βρίσκεις απόλυτα σύμφωνο, αλλά θέλω να μάθω από σένα ποιές είναι οι βαθύτερες αιτίες που σε κάνουν να δείχνεις μ' αυτόν τον τρόπο την ευσέβεια;»

Σ' αυτήν την ερώτηση ξαφνιάστηκε ο προσκυνητής μας, σκέφτηκε λίγο και ανταπάντησε: «Άλλοι άνθρωποι προσεύχονται για την υγεία τους, άλλοι για την περιουσία τους, άλλοι προσεύχονται για το ένα ή για τ' άλλο. Εμένα ένα πράγμα με

ενδιαφέρει και αυτό είναι ο Κύριος ο Θεός Μου! Και αυτόν θέλω να δω τουλάχιστον μία φορά στη γήινη ζωή μου. Γιατί έτσι θα κερδίσω περισσότερα απ' όσα μπορούν να μου προσφέρουν η γη και ο ουρανός μαζί. Γι' αυτό θα προτιμούσα να πεθάνω παρά να εγκαταλείψω το σκοπό μου!»

Τον ξαναρώτησε ο ξένος: «Πώς φαντάζεσαι λοιπόν εσύ τον Θεό; Θα μπορούσε να είχε παρουσιαστεί σε σένα, να σου είχε μιλήσει και να μην τον αναγνώριζες, τότε θα είχε εκπληρωθεί μάταια η επιθυμία σου;» Με αυτήν την ερώτηση απόρησε ακόμα πιο πολύ ο άνθρωπός μας, μα τελικά είπε στον ξένο: «Αγαπητέ μου φίλε, πρέπει να σου ομολογήσω ότι βασικά δεν μπορώ να φανταστώ τίποτα το συγκεκριμένο! Η γνώμη μου για το παρουσιαστικό του Θεού είναι τόσο ασαφής που δεν ξέρω αν ο Θεός μοιάζει εξωτερικά σαν ένας άνθρωπος ή αν ο Θεός συναποτελείται από τρεις ανθρώπους σε ένα κοινό σώμα. Ή είναι η εικόνα του ένα απέραντο και ατέλειωτο φως όπου αιωρούνται και ενεργούν αυτά τα τρία θεϊκά πρόσωπα;» Ο ξένος ανταπάντησε στον προσκυνητή: «Δεν διάβασες ποτέ τι είπε ο Χριστός για τον εαυτό του, όταν οι απόστολοι του ζήτησαν να τους δείξει τον Πατέρα;

Εκεί δεν είναι που λέει: Εγώ και ο Πατέρας είμαστε ένα! Όποιος βλέπει Εμένα βλέπει και τον Πατέρα, γιατί ο Πατέρας είναι μέσα Μου και Εγώ μέσα στον Πατέρα!»

Τότε άρχισε να σκέφτεται ο προσευχητής μας και θυμήθηκε τους δύο νέους που πήγαιναν στους Εμμαούς και ρώτησε δειλά τον ξένο: «Αγαπητέ φίλε! Πες μου αν είσαι ένας ερημίτης ή ένας ευλαβής που διδάχτηκε πολύ καλά την Αγία Γραφή; Γιατί κανένας συνηθισμένος άνθρωπος δεν εμφανίζεται λέγοντας τέτοια λόγια!»

Σ' αυτή την ερώτηση δεν έδωσε καμία απάντηση ο ξένος, αλλά του έπιασε το χέρι και τον ανύψωσε ως την κορυφή του βουνού και κάνοντας αυτή την κίνηση άνοιξε το στόμα του και είπε: «Κοίτα αδελφέ αυτόν που ικέτευες εδώ και τρία χρόνια, αυτός βρίσκεται τώρα εδώ μπροστά σου. Μόνο Εγώ είμαι ο Θεός του ουρανού και της γης και δεν υπάρχει κανένας άλλος εκτός από Εμένα! Ας μείνει λοιπόν πιστή η καρδιά σου σε Μένα αφού δεν θα με δεις στο εξής σ' αυτή τη ζωή! Θ' ακούς πάντα την πατρική Μου φωνή, όπως τώρα, τόσο εδώ στα ψηλά βουνά όσο και οπουδήποτε βρίσκεσαι όταν θα επικαλείσαι το όνομά Μου! Έχεις βρει τη ζωή και δεν θα σου την πάρει κανείς ποτέ πια. Στ' αλήθεια σου λέω, ότι η ψυχή σου δεν θα γευτεί ποτέ το θάνατο! Αμήν!»

Μετά από αυτά τα λόγια εξαφανίστηκε ο ξένος και τότε ο προσκυνητής κλαίγοντας επαινούσε και δόξαζε τον Κύριο όλη τη νύχτα. Από τότε επισκεφτόταν τα ύψη όλο και πιο συχνά.

Βλέπετε λοιπόν ότι τέτοια γεγονότα σας διηγούνται τα βουνά! Γι' αυτό πηγαίνετε κι εσείς με χαρά στα βουνά ή τουλάχιστον να προσεύχεστε σε Μένα με τη σκέψη πάνω

στα βουνά -που σημαίνουν μία αγνή καρδιά. Έτσι κι εσείς θα νιώθετε αυτό που έζησε ο ευλαβικός προσευχητής μας.

Τα βουνά καθρεφτίζουν
τον εσωτερικό μας κόσμο

Τί άλλο τελικά μας διδάσκουν τα βουνά; Μιλούν συμβολικά στον άνθρωπο που τα παρατηρεί. Από αυτήν τη συμβολική γλώσσα ο σχετικά αφυπνισμένος παρατηρητής εύκολα μπορεί να συμπεράνει τι έχει μέσα στην ψυχή του. Επομένως τα βουνά είναι ένας πραγματικός πνευματικός καθρέφτης για καθένα που θέλει να δει τον εαυτό του εκεί μέσα.

Έχετε ήδη ακούσει ότι για τον πνευματικά αφυπνισμένο άνθρωπο το κάθε φαινόμενο στη φύση έχει ένα βαθύτερο νόημα. Συνέπεια είναι ένας τέτοιος άνθρωπος να μπορεί με ένα μόνο βλέμμα που θα ρίξει στο βουνό να διαπιστώσει πώς είναι φωτισμένο, ή αν είναι τελείως καθαρό ή σκεπασμένο με γκριζογάλανη καταχνιά ή πρόσθετα ποιά μέρη του βουνού σκεπάζονται από πούσι όταν μαζεύεται χαμηλά στους προόποδες ή στην κορυφή του βουνού ή ακόμα μπορεί και να διακρίνει αν υπάρχουν σύννεφα πάνω από την κορυφή του βουνού, και τί μορφής και είδους είναι. Έτσι λοιπόν ανακαλύπτει το πνευματικό υπόβαθρο αυτών των φαινομένων

Αντικρύζοντας τα βουνά του δημιουργούνται ποικίλα συναισθήματα που βέβαιο είναι ότι δεν τα προσπερνά βιαστικά. Κάποιες φορές τον κάνουν να καταλάβει γιατί νιώθει ευχαρίστηση και τόνωση ή μια γλυκιά μελαγχολία. Κάποιες άλλες στιγμές του γεννούν μια σφοδρή επιθυμία ν' αναρριχηθεί σύντομα στα βουνά ή αντίθετα ν' απομακρυνθεί. Αντικρύζοντας αλήθεια τα βουνά, μπορείς να νιώσεις ένα χαρούμενο σκίρτημα, όπως νιώθει κανείς τα πρωινά με το πρώτο φως του ήλιου ή μια κούραση μεσημεριάτικη μετά τον κόπο της μέρας ή μια γλυκιά νυσταλέα διάθεση που έρχεται το βράδυ ή να νιώσεις ένα κενό σαν αυτό που σε πνίγει τα μεσάνυχτα.

Όλα αυτά πρέπει να τα λάβουμε υπ' όψη μας γιατί τέτοια φαινόμενα και αισθήματα ανταποκρίνονται επακριβώς στην εσωτερική κατάσταση του παρατηρητή. Μόνο που εδώ πρέπει να προσέξει να ανταποκρίνονται πλήρως τα αισθήματα με την ουσία των φαινομένων. Γιατί το φαινόμενο αυτό καθεαυτό δεν δίνει μια εντελώς έγκυρη μαρτυρία. Όταν όμως το συναίσθημα βρίσκεται σε πλήρη αρμονία με το φαινόμενο, τότε το βουνό φανερώνει στον άνθρωπο με ακρίβεια το πώς αισθάνεται. Εάν π.χ. κάποιος έβγαινε το πρωί και αντίκρυζε ένα πεντακάθαρο βουνό που όμως δεν θα του ανύψωνε το πνεύμα, αλλά θα του το γέμιζε με μια κρυφή ταραχή, σε μία τέτοια περίπτωση το φαινόμενο δεν θα ήταν σε αρμονία με το συναίσθημα, παρ' όλα αυτά το βουνό θα παρέμενε γι' αυτόν ένας πιστός καθρέφτης.

Όταν η πνευματική καθαρότητα του βουνού δημιουργεί απωθητικό συναίσθημα, είναι σαν να λέει το βουνό στον παρατηρητή: «Με τι συγκεχυμένο, ακάθαρμο συναίσθημα με κοιτάς, άνθρωπέ μου! Φρόντισε να εξαγνιστείς και να μπορέσεις μέσα σου να ανυψωθείς πάνω από τον αισθησιακό σου κόσμο, όπως ακριβώς εγώ υπερυψώνομαι πάνω από το βούρκο των αβύσσων!» Σ' αυτήν την περίπτωση ο παρατηρητής βλέπει στον καθρέφτη του βουνού την εικόνα που θα έπρεπε να έχει, αλλά που δεν έχει.

Μια άλλη περίπτωση δυσαρμονίας θα ήταν αυτή κατά την οποία ένας άνθρωπος θα έβγαινε το πρωί ή κάποια άλλη ώρα της μέρας και θα αντίκρυζε ένα σκοτεινιασμένο βουνό που θα του προκαλούσε χαρούμενη και φιλική διάθεση. Τι θα έπρεπε να συμπεράνει ο παρατηρητής σ' αυτήν την περίπτωση από την εικόνα του σκοτεινιασμένου βουνού;

Ας αφήσουμε εδώ το ίδιο το βουνό να μιλήσει: «Κοίτα με καλά, εσύ πρόσχαρο οδοιπόρε, που βρίσκεσαι ακόμα υπό την επήρεια ενός χαρούμενου πρωινού. Όταν με κοιτάζεις ωρύτερα ήσουν μελαγχολικός, στενοχωρημένος και σε περικύκλωναν βαριά σύννεφα όπως κι εμένα- και αν σφοδρές καταιγίδες ξέσπασαν πάνω σου και αν κεραυνός σε στόχευσε εσύ δεν λύγισες, δεν λιγοψύχησες μα στάθηκες ακλόνητος στη λαίλαπα σαν θεόρατος βράχος που αντιμετωπίζει με γενναιότητα και επιμονή μια τέτοια δοκιμασία. Οι καταιγίδες που απείλησαν να σε εξοντώσουν μεταμορφώθηκαν γρήγορα σε αγγέλους-σωτήρες και σε απελευθέρωσαν από το βαρύ φορτίο της νύχτας σου. Έτσι, λοιπόν, μικρέ μου φίλε κάτω στην κοιλάδα, διατήρησε στη μνήμη σου αυτή την εικόνα μου! Κατ' αυτόν τον τρόπο μόνο θα διασφαλίσεις τα τωρινά σου συναισθήματα. Αυτή η καταιγίδα δεν θα με εξοντώσει και σύντομα θα με αντικρύσεις και πάλι ανέφelo και καθαρό και όχι όπως σου παρουσιάζομαι τώρα που σου δείχνω την εικόνα που είχες άλλοτε εσύ!»

Αυτά είναι δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα που δείχνουν τη δυσαρμονία στη σχέση φαινόμενο-συναίσθημα. Ανάμεσα σ' αυτά τα δύο ακραία παραδείγματα μπορούν να υπάρξουν και άλλα διαφορετικών συναισθηματικών εντάσεων περιστατικά. Το δυσκολότερο είναι να κρίνουμε σωστά το φαινόμενο στο σύνολό του.

Όταν επικρατεί αρμονία μεταξύ φαινομένου και συναισθήματος περιττεύει περαιτέρω ερμηνεία. Κι αυτό γιατί, όταν κάποιος με χαρούμενα ψυχικά και πνευματικά συναισθήματα ατενίσει ένα ανέφelo και ξάστερο βουνό νιώθει ακόμα πιο χαρούμενα και του δημιουργείται η επιθυμία να αναρριχηθεί στις απάτητες βουνοκορφές. Αντίθετα όταν ένας παρατηρητής κατηφής και μελαγχολικός ατενίσει ένα σκοτεινιασμένο βουνό, τότε θα μελαγχολήσει ακόμα περισσότερο και σίγουρα αυτός ο άνθρωπος δεν θα λαχταρά να αναρριχηθεί στα ύψη αυτού του βουνού.

Όταν ένας άνθρωπος με χαρούμενη ψυχική διάθεση αντικρύσει ένα σκοτεινιασμένο βουνό που του προκαλεί μελαγχολία, τότε ξυπνούν μέσα του τα αληθινά συναισθήματα και το βουνό του επισημαίνει τι άλλο κρύβει μέσα του. Το ότι τα ψηλά βουνά, ιδίως με παγετώνες όπως είναι ο Γκροσγκλόκνερ, εκφράζουν παραστατικότερα τέτοιες εικόνες παρά τα πιο χαμηλά βουνά, είναι αυτονόητο για τον παρατηρητή που λαβαίνει υπόψη του ότι ο προορισμός ενός βουνού επεκτείνεται τόσο περισσότερο όσο περισσότερο η κορυφή του υπερυψώνεται από τα συνηθισμένα βάθη της απληστίας που επικρατεί πάνω στη γη. Επιπλέον, ότι τα βουνά εκφράζουν τα πιο σημαντικά σ' εκείνα τα αγνά υψόμετρα όπου είναι πιο πνευματικά και ανυψώνουν την ψυχική κατάσταση του παρατηρητή-οδοιπόρου. Γι' αυτό και τέτοια ύψη προκαλούν ζωηρότερη αίσθηση στις βαθύτερες ψυχικές τάσεις του ανθρώπου απ' ό,τι τα πιο χαμηλά.

Κάθε εικόνα αντιστοιχεί στο αντικείμενο που απεικονίζει και μπορεί να ζωντανέψει μέσα στο ανθρώπινο πνεύμα και να γίνει σχεδόν αληθινή. Μόνο που το απεικόνισμα πρέπει να το παρατηρήσουμε πολύ προσεκτικά για να γίνει πραγματικότητα στην ψυχή. Όποιος το κατορθώσει, τότε μια τέτοια εικόνα θα του διδάξει χρήσιμα πράγματα.

Ότι ένα φυσικό βουνό είναι πιο κατάλληλο να απεικονίζει την πραγματικότητα δεν χρειάζεται να το εξηγήσουμε.

Όσα περιγράψαμε εδώ για τον Γκροσγκλόκνερ και τις επιδράσεις του στα ψυχικά και πνευματικά συναισθήματα, ισχύουν για όλα τα βουνά, αξιολογώντας τα με βάση τάξη Μου. Ιδιαίτερα αναφερόμαστε στα βουνά που φανερώνονται στην ανθρώπινη ψυχή και της μιλούν συμβολικά. Αυτά πρέπει να συγκριθούν με τα αληθινά βουνά για να ωφελήσουν την ψυχή. Να δώσετε τη δέουσα προσοχή σ' αυτά και αντίστοιχα να ενεργήσετε σωστά. Μόνο έτσι τα βουνά θα σας προσφέρουν την εσωτερική τους ευλογία, όπως και παρέχουν την ευλογία τους στη γη.

Όπως Εγώ ο ίδιος πήγαινα με ευχαρίστηση στα ψηλά βουνά, όπως χόρτασα τόσους πεινασμένους με λίγο ψωμί, όπως παρουσιάστηκα μεταμορφωμένος πάνω σε ένα βουνό και αναλήφθηκα από εκεί στο βασίλειό Μου, έτσι σας μιλώ και για τα βουνά ανοίγοντας συγχρόνως και μια μεγάλη πύλη στο βασίλειο της αθανασίας. Σκεφτείτε ότι Εγώ, ο εμπνευστής και δημιουργός των βουνών, προσευχήθηκα για τελευταία φορά πάνω σ' ένα βουνό! Αυτό έχει μεγάλη συμβολική σημασία. Γι' αυτό ακολουθείστε όλα τα βήματά μου και δεν θα χάσετε τον προορισμό σας, που είμαι Εγώ ο ίδιος!

Αυτά σας λέω Εγώ, που κάποτε δίδαξα πάνω στο όρος και μοίρασα τον Ουρανό! Και αυτά εδώ είναι ένα κομμάτι του Ουρανού. Πάρτε τα σαν μία μεγάλη Ευλογία Μου και θα ζωντανέψει το πνεύμα σας αιώνια! Αμήν.

